

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XXVII.
BROJ 1292

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR

Šibenik, 11. lipnja 1988.

CIJENA
300 DIN

Na dnevnom redu

ŠTO DONOSI GUP ŠIBENIKA

Jedna najava uistinu raduje. I ohrabruje. Radi se, naime, o tome da bi Šibenik, nakon dugogodišnjih porođajnih muka i golemih nedoumica ipak trebao dobiti Generalni urbanistički plan. Taj temeljni prostorni dokument grada donosi dosta novina, među ostalim gradsko kupalište smješta u uvalu iza hotelskog naselja »Solaris«, uvalu Furnaža u Mandalini namjenjuje kao lučicu za manje brodove, a Smričnjak predviđa kao lokaciju dodatne individualne stambene izgradnje. Nadalje, prijedlogom GUP-a postojeći autobusni kolodvor bio bi terminal za turističke autobuse, dok je izgradnja autobusnog kolodvora predviđena na parkiralištu kod željezničke stanice.

(Stranica 3.)

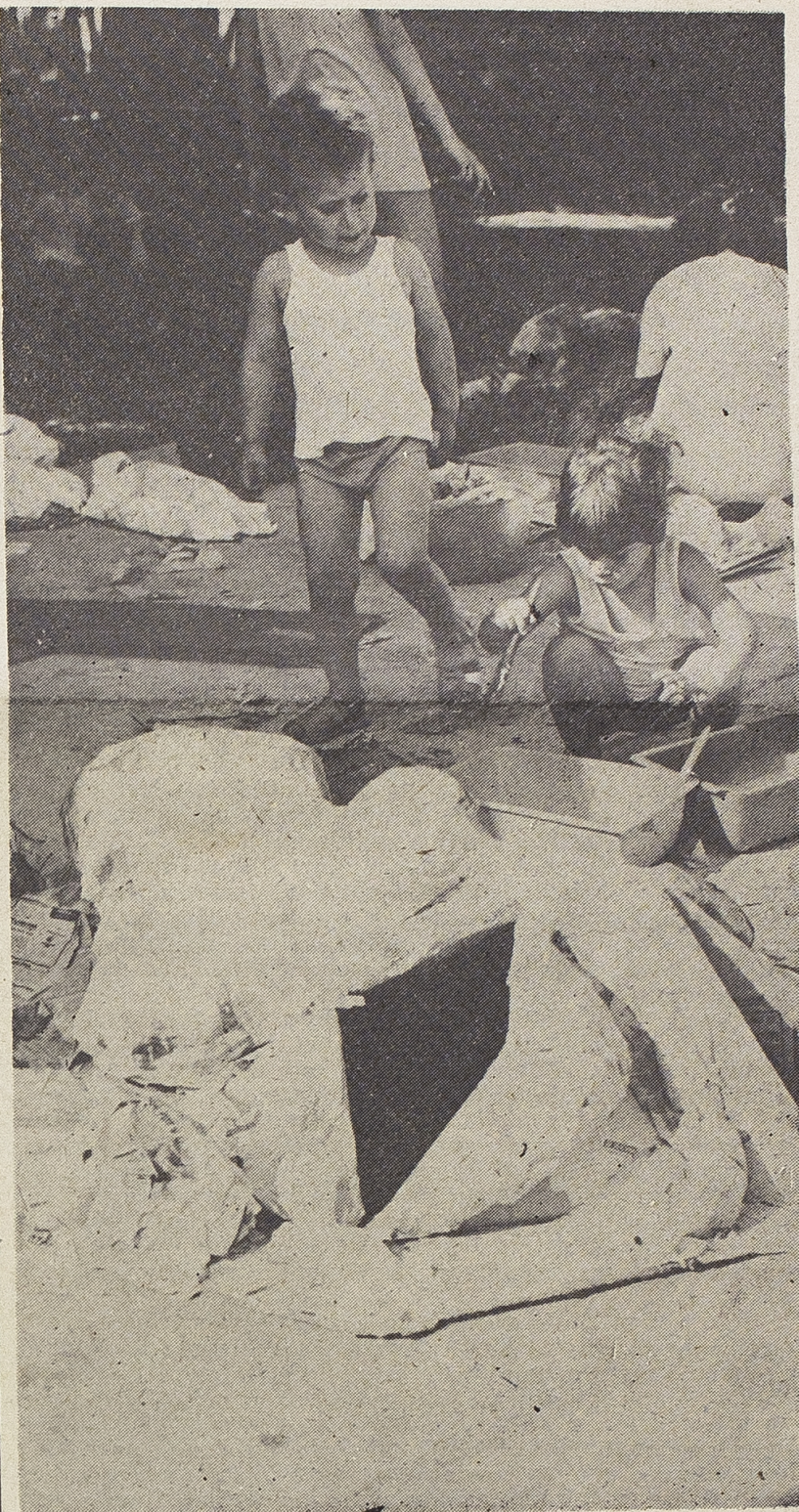
Plenum grupacija
morskih luka
Jugoslavije

Luke u škripcu

Predstavnici jugoslavenskih morskih luka okupili su se u Šibeniku, da bi na redovnom plenumu svoje grupacije analizirali poslovanje i ekonomski položaj lučkih radnih organizacija u prošloj i na početku ove godine. S tim u vezi naglašeno je, kako je u 1987. godini u gotovo svim jugoslavenskim lukama smanjen opseg rada, a istodobno je preko solunske luke, u susjednoj Grčkoj, prevezeno čak 2 milijuna tona robe radnih organizacija s područja Makedonije, Srbije i Vojvodine. Da je ta količina robe prošla kroz jugoslavenske luke, čiji su kapaciteti istodobno bili neiskorišteni, to bi značajno promijenilo ekonomski položaj radnih kolektiva u ovoj djelatnosti. Zato je sa sastanka grupacije jugoslavenskih morskih luka upućen zahtjev Izvršnom odboru Privredne komore Jugoslavije, da se poduzmu mjere kako bi se roba iz Soluna usmjerila u jugoslavenske luke. Što se tiče finansijskih pokazatelja, oni bilježe nominalan rast, ali, zapravo, valja govoriti o realnom padu i ukupnog prihoda i dohotka, a posebno osobnih dohodaka i sredstava zajedničke potrošnje. Posebno brine visina različitih obaveza i izdvajanja iz dohotka koja danas iznose već preko 50 posto i uveliko ugrožavaju egzistenciju i reproduktivnu sposobnost lučkih radnih organizacija. Za ilustraciju može poslužiti primjer šibenske »Luke«, koja je u prva tri ovogodišnja mjeseca povećala produktivnost za 10, a prekrcal tereta za 17 posto, pa, ipak, prvi put u povijesti postojanja kolektiva bilježi gubitak od 13 starih milijardi.

S obzirom na to da se na razini grupacije ne može ništa učiniti na rješavanju ove situacije, u kojoj je voda jugoslavenskim lukama već sasvim do grla, elaborirani materijali će biti dostavljeni Saveznom izvršnom vijeću i Izvršnom odboru Privredne komore Jugoslavije, koji bi, konačno, trebali nešto učiniti na rasterećenju lučkih radnih organizacija.

Z. P.

Kultura

SVJETLA FESTIVALA

Ne za dugo, bolje reći od osamnaestog dana u lipnju, opet će se događati Festival. Šibenik će još jednom postati svjetskom metropolom stvaralaštva za djecu i onoga što sama djeca kreiraju u teatru, glazbi, folkloru, filmu, slikarstvu, plesu. Bogat program u kojem će sadržaj za sebe naći i odrasli Šibenčani i ljudi što tih dana budu pohodili grad, trajat će do 2. srpnja. Inače, u studijskom dijelu smotre raspraviti će se teme »Dijete pred licem dramske umjetnosti«, a uvodna svečarska predstava uvježbat će se po scenariju književnika Ivana Kušana.

(Stranica 5.: ZVJEZDICE ŠIBENSKE FESTIVALSKE NOĆI)

Priznanja

Koga nagraditi

Već uhodana »Nagrada grada Šibenika«, koja je ustanovljena 1976. godine kao priznanje ljudima što su pridonijeli napretku (i ugledu) grada bit će, očekivati je, u pravih rukama i prilikom ovogodišnjeg dodjeljivanja u sklopu šibenskih oslobodilačkih svečanosti. Međutim, da bi se »Nagrada grada Šibenika« imala kome dodijeliti prije nego je potrebno da za to stignu obrazloženi prijedlozi. Stoga Komisija za nagrade i priznanja Skupštine Općine Šibenik upućuje apel svim subjektima da do 15. rujna upute svoje prijedloge. Da ne bude kasno.

(Stranica 7: PRIZNANJA NE DOLAZE SAMA)

Pošta

Telefoni svuda

Dobre vijesti pristižu iz šibenskog PIT kolektiva. Posebice raduje što ih očekujemo uoči najezde domaćih i stranih turista. O čemu je riječ? Riješili smo jedan vrlo akutan problem, kažu. Gotovi su montažni radovi na ATC u Rogoznici. Očekuje se tehnički prijem i puštanje centrale u eksploataciju. Sa 300 brojeva pretplatnika i sa četiri telefonske kabine u samom poštanskom uredu problema s telefonijom u tom mjestu ne bi trebalo biti. Raduje, eto, vijest da južni dio šibenske komune s tom centralom rješava svoje dugogodišnje brige.

(Stranica 4: O POŠTI, TELEFONIMA, KABEL MONTERIMA I JOŠ KOJEČEMU)

Murter

Bogato ljetno

Turisti nam već dolaze. Zasad pretežno oni iz inozemstva, ali uskoro će se i domaća čeljad (da li u broju kao prošlih godina) početi spuštati prema obali i otocima. Tako će, zasigurno, biti i u Murteru. A tamo su se, vele, dobro pripremili da ih dočekaju i da im pruže nešto više od čistog mora i žarkog sunca. Radi se, naime, o tome da će i ove godine tokom sezone, zahvaljujući podršci mjesne hotelsko-turističke privrede, biti dosta zabavnih i kulturnih priredaba, bit će ih ukupno dvadeset i četiri. Gostovat će »Lado«, »Histrioni« itd.

(Stranica 11: STOPIRANE ULAZNICE)

Komentar

Pasji život

Neki su šibenski privrednici novi Zakon o ograničavanju bruto osobnih dohodaka dočekali na nož, posebice zbog njegova nerazložnog retroaktivnog djelovanja. Bilo kako bilo, jedno je sasvim sigurno, a to je da će taj famozni zakon (bez kojega se, vele, ne može) u nekim obiteljima — jer dolazi u pitanje i životna egzistencija u golom smislu riječi — stvoriti pravi dar-mar. Radi se, naime, o tome da striktno poštivanje tog zakona zaposlene u mnogim radnim organizacijama dovede na razinu »minimalca«. Pa se ti onda snadi u prilikama kada cijene skoče uistinu prema nebu.

(Stranica 2.: ŠTO SE DA, VIŠE SE NE VRACA)

IZMEĐU DVA BROJA

ŠTO SE DA TO SE
VIŠE NE VRAĆA

Kojekakve, zadnjih godina učestale, intervencije države postale su sastavni dio našeg života, pa na njih gotovo gledamo poput pasivnih promatrača, koji svoje nezadovoljstvo izražavaju rezignacijom i malodušjem više negoli glasnim protestom. Ma koliko nam državni skalpeli zarežali pod kožu, i to bez prethodne anestezije, mi naprosto otpirimo, jer to tako mora biti. U međuvremenu, dok nas još nije dovoljno snažno zaboljelo, smišljamo način kako da nadolazeću bol ublažimo. Naravno, stupanj domišljatosti ovisi o našoj financijskoj i drugoj moći, oni bez očigledne materijalne potpore, što od tuđeg dinara i milosti žive, oduzeli su sebi pravo da misle. Oni tek izvršavaju bespogovorni zahtjev vlade (slučaj šibenskog obrazovanja koje je odmah za 12,5 posto umanjilo OD.).

Neki su šibenski privrednici novi Zakon o ograničavanju bruto osobnih dohodaka dočekali ipak na nož, osobito zbog njegova nerazložna retroaktivnog djelovanja. Naime, kako to reče Maksim Brkić-Pancirov prilikom nedavnog zajedničkog sastanka direktora OOUR-a predsjednika sindikalnih i partijskih organizacija u udruženom radu općine, još je jedino Zakon o ratnim zločincima imao retroaktivnu primjenu. Točno je da kontekst nije baš sretno pogođen, ali nesumnjivo će odredbe novog zakona u nekim radničkim obiteljima ostaviti »tragove zločina«.

Striktno poštivanje zakonskih odredbi dovelo bi mnoge kolektive na razinu minimalca, osobito u prvoj varijanti Zakona koji je podrazumijevao isplatu OD na razini onih iz prvog polugodišta prošle godine uvećanih za 139 posto. No, učinjen je mali ustupak u vidu korekcije na devetomjesečno, umjesto polugodišnje razdoblje, pa će za neke radne organizacije ova promjena značiti koji dinar više za isplatu, odnosno manje za povrat.

U svakom slučaju, gdje gdje je najavljeno vraćanje od čak 25 do 30 posto (SOUR »Šibenka«), a nekima je država ovakvim potezom namijenila za svibanj i lipanj plaću od jedva 7,5 starih milijuna dinara. E, da se ne bi dogodilo da nam stezanje kaiša bude doslovna omča oko vrata, mnogi su se dosjetili da akontacijom prebrode sadašnje neprilike, kako bi se u zadnjem kvartalu eventualno izbalansirali sa zahtjevima zakonodavca. Istodobno, dok od nas traže da vratimo zarađeno, pa dabome već i potrošeno, dio kolektiva ne uspijeva ostvariti ni najniži isplaćeni osobni dohodak od 256 tisuća dinara. Stoga je Općinsko sindikalno vijeće ovih dana zatražilo od svih sindikalnih organizacija u udruženom radu da sačine analizu uzroka neostvarivanja minimalca i točan broj radnika koji za normalan rad u punom radnom vremenu ne uspijevaju zaraditi ni ono što je zakon utvrdio kao donju granicu.

Ima još jedna zanimljivost. Kroz sve ovo vrijeme, od jednog do drugog interventnog zakona, svi su privredni subjekti imali obavezu da se ponašaju u skladu sa Društvenim dogovorom o dohotku i da na temelju njega obračunavaju OD, i sve se to odvijalo pod strogom kontrolom Službe društvenog knjigovodstva. Pa ako smo svi bili »uklopljeni«, kontrolirani i unutar zakonske regulative, je li nam trebala nova intervencija s retroaktivnim učincima? Uostalom, čak i kada nam netko drugi kroji sudbinu i propisuje pravila ponašanja, opet zapravo ovisi o nama i našoj političkoj i ekonomskoj promišljenosti; kako ćemo zadani zadatak realizirati. Dva i dva su četiri, ali je isti zbroj i tri više jedan. Prema, tomu, nema sumnje da bismo samim ograničavanjem osobnih dohodaka na zatečenoj razini do kraja godine postigli iste efekte kao i s nepopularnim pa i nerazumnim vraćanjem dijela OD ostvarenog u prva četiri mjeseca ove godine. Razlika je samo u tomu što bi prvu mjeru (zaleđivanje umjesto vraćanja) narod primio s nezadovoljstvom i razumijevanjem, ovu pak drugu samo s nezadovoljstvom i drastičnim opadanjem motivacije. Pa sad zbrajajmo efekte... D. BLAŽEVIĆ

Sjednice Izvršnog vijeća Skupštine Općine

Treća sreća za „Izgradnju“

Može li prijedlog uvođenja privremenih mjera društvene zaštite u RO »Izgradnja« konačno donijeti rješenje tom kolektivu izgleda nije poznato ni onima koji su za takvu mjeru glasali. No, kako drugačije objasniti izlaganja pojedinih članova Izvršnog vijeća i Predsjedništva Općinskog sindikalnog vijeća da su i pri ranije nudenim izlazima za taj kolektiv svi mislili da će oni biti pravi i djelotvorni. Pretposljednja ponudena solucija: sanacija — likvidacija — formiranje novog kolektiva, zaista nije bila ni logična ni zakonski osnovana pa se ipak išlo na još jednu alternativu — uvođenje privremenih mjera društvene zaštite. Međutim, kako sada stvari stoje po svoj prilici ni privremene mjere nisu garancija da će šibenskim građevinarima konačno sinuti sunce. Poznavajući situaciju tvrde da je već od samog početka pitanje »IZGRADNJE« usko vezano s pitanjem kadrova i rukovodilaca, ali kako takvih nije bilo (tko bi se prihvatio slabo plaćenog a teškog i neizvjesnog posla?) nije bilo ni uspjeha s ponudnim rješenjima. Izvršno vijeće je istina donijelo odluku o uvođenju privremenih mjera ali nije spominjano ni jedno ime za potencijalnog prinudnog organa pa će vjerojatno i ta odluka kao i njene prethodnice biti neizvjesna ishoda.

uz rub, po rubu...

Berislav Antunac i Jakov Grubišić

Nekada je to zvučalo drugačije

Ma zamisli, zaboga, što im sve može pasti na pamet!

SUBOTA

Osmjelio sam se i zapliva u moru, a da prethodno nisam pitao za stupnjeve Celzija. Kada sam to navečer ispričao prijatelju, fetivom šibenčaninu bio je vrlo kratk: — Jeli li ti lud!?

Sad tek shvaćam ne baš mali broj sugrađana, koji jedva čekaju ljeto da odu na more i — u hladu zaigraju na brišku i trešete.

Uz gemišt, naravno!

NEDJELJA

Nebo se otvorilo nad Šibenikom, Šubićevcem. Ne pomaže mi »vječno« optimistički raspoložena moja majka, koja će: — Moglo bi se raščarati!?

A utakmica »Šibenik« — »Proleter« se mora odigrati. Barem tako kažu suci i delegat. I kako da budem zavidan na osvojenju premiji Mamuli, Maretiću i ostalima, koji su se istrčali »ka pasu a pokisli ki pivci!?

Da među (polu)profesionalnim nogometašima nije sve trulo pokazuje i njihova kasnija aktivnost na Šubićevcu. Veterani su Šibenika stigli iz Trevisa s pobjedničkim pokalom, osvojenim na turniru »Stare lise Evrope«. Zadovoljan je, stoga, i Ante Milošević, predsjednik Općinskog turističkog saveza, koji je (financijski) pomagao njihov put. Ova put s dobrom računom. Jer, na ljeto će se turnir održati u Šibeniku. Imat ćemo više od 300 inozemnih gostiju, veterana odjednom na šibenskom pansionu.

PONEDJELJAK

Živko Pašara, žirjanski aktivist će mi kratko: — Molim te napiši da je Žirje, otok staraca ostalo i bez medicinske sestre.

Komentar je suvišan, slažete li se!?

UTORAK

— Ne, ne osjećam se krivim za zagađivanje, prouzročeno elektrolizom. I dalje stojim iza tvrdnje da se u tom pogonu moglo raditi u bijelim kutama, baš kao u sličnoj tvornici u Essenu. Problem je samo u tome, što su Nijemci svoj uređaj za pročišćavanje stalno održavali, a nama je pretao raditi poslije 2 godine. Zbog nemara. Jednako, kao što se u »Luci« ne koristi sve mogućnosti zaštite od zagađivanja fosfata. No, ne morate mi vjerovati, ali i dalje tvrdim kako je od elektrolize i fosfata opasnija svinjogojska farma u Drnišu. To je najveća ekološka bomba našeg kraja. Ugrožena je Krka, a to znači kompletan život — kategoričan je bio inž. Vinko Guberina, bivši predsjednik Općinske skupštine.

Vinko je, sjećate li se, svojedobno predlagao da »divlji« graditelji budu krivično gonjeni!

SRIJEDA

Prema najnovijim zamislima općinara i urbanista Krapanj neće imati tretman otoka, već gradskog područja.

— Jesu li oni normalni zavapio je, zar ne znaju da je Krapanj ostvario prvi poslijeratni devizni priliv u bivšem kotaru Split — zavapio je krapanjski prvoborac Svetin Curavić.

— Krapanj kao gradsko područje, to je kao šaka u oči nama, koji se svojski trudimo da oživimo otok, pa i svima onima, koji nam pomažu. Iz općine, regije i republike. Uvjerena sam da novu tezu o Krapnju kao gradskom području mogu zastupati samo oni — koji nikad nisu bili na našem otoku — pomalo će zločesto Zorana Milutin, tajnica Mjesne zajednice Krapanj.

ČETVRTAK

Šibenska »Luka« je u prvom tromjesečju povećala produktivnost (za 9,5 posto) i promet (za 16,5 posto), ali je svejedno prvi put u svojoj povijesti poslovala s gubitkom. A da razloge tome pitamo u Privrednoj komori Jugoslavije, čiji se predstavnik u Solunu hvali podatkom da je ta grčka luka uvelike povećala promet jugoslavenskom robom na račun naših, jadranskih luka!?

VELIKI SITNIČAR

Na dnevnom redu

ŠTO DONOSI GUP ŠIBENIKA

Prihvaćena je sugestija da uvala Furnaža u Mandalini dobije namjenu lučice za manje brodove, te da se zona individualne stambene izgradnje na Smričnjaku proširi, ali samo na prostore na kojima već postoje za sada bespravno sagrađeni objekti ● Zbog čega se mnogo vremena potrošilo oko definiranja prostora buduće gradske plaže za koju je planom određena uvala iza hotelskog naselja »Solaris«.

Šibenik bi nakon dugogodišnjih porođajnih muka i nedoumica ipak trebao dobiti Generalni urbanistički plan. Donošenje tog temeljnog prostornog dokumenta grada nakon trogodišnje procedure a posljednja stepenica prije nego se o njemu izjasne odbornici Skupštine Općine, bila je zajednička sjednica Općinskog komiteta za komunalne poslove i Izvršnog vijeća SO. Na tom skupu koji je trajao više od četiri sata nije se stiglo raspraviti provedbene odredbe plana pa će to biti učinjeno na prvim narednim sjednicama Komiteta i općinske vlade.

Uz Nacrt GUP-a, izrada kojega je bila povjerena Zavodu za prostorno planiranje Urbanističkog instituta SR Hrvatske, prihvaćeni su i svi odgovori na primjedbe upućene u toku javne rasprave kao i mišljenja Republičkog instituta za građevinarstvo, stambene i komunalne poslove i zaštitu čovjekove okoline, a sve zajedno u paketu će doći i pred odbornike. Premda je Nacrt GUP-a bio izložen na javnom uvidu od 6. listopada do 6. studnoga 1986., a potom je 24. studnoga 1986. bila organizirana i završna javna rasprava — primjedbi je bilo izuzetno malo.

O onoj koja se odnosi na pravac širenja Šibenika ocijenjeno je da je bespredmetno raspravljati jer je smjer širenja prema Zablacu utvrđen osnovama GUP-a koje su dobile zeleno svjetlo Skupštine Općine. Još jednom je po-

novljeno da taj pravac pruža gradu mogućnost iznalaženja najboljih rješenja u daljnjoj izgradnji i rekonstrukciji do 2015. godine.

Prostor ne dozvoljava da se bavimo svim primjedbama pa ćemo izdvojiti samo neke, među kojima i one što su u obliku amandmana upućene Izvršnom vijeću nakon završene javne rasprave.

Prihvaćena je sugestija da uvala Furnaža u Mandalini dobije namjenu lučice za manje brodove, te da se zona individualne stambene izgradnje na Smričnjaku proširi, ali samo na prostore na kojima već postoje za sada bespravno sagrađeni objekti. Izvršno vijeće smatra da bi regulaciju prometa obalom trebalo prepustiti PUP-u tog dijela grada. Prijedlogom GUP-a postojeći autobusni kolodvor bio bi u budućnosti terminal za turističke autobuse dok je izgradnja autobusnog kolodvora predviđena na parkiralištu kod Željezničke stanice.

U velikoj želji da se pred odbornike izađe sa precizno utvrđenim i argumentiranim prijedlozima, članovi Izvršnog vijeća u raspravi su inzistirali na mnogim detaljima koji zapravo nisu predmet generalnog plana. Mnogo se vremena potrošilo oko definiranja prostora buduće gradske plaže za koju je planom određena uvala iza hotelskog kompleksa »Solaris«. RO »Dane Rončević« naknadnim je amandmanom predložila na dijelu tog prostora izgradnju nautičkog centra.

Na rubu

Kopači vlastitih jama

Poslovično staložen i gotovo u pravilu odmjeren, Ante Milošević, predsjednik Turističkog saveza Općine Šibenik, iznenadio nas je žustrom (a kako se kasnije uspostavilo - i posve umjersnom i razložnom) reakcijom na neka pisanja o potonuću talijanskog broda »Brigitta Montanari« i teretu što ga »sakriva« u svom naprnutom utroblju. Radilo se, naime, o tome da je u tzv. udarnom terminu vijesti RTV Zagreb (emitirane su, izgleda, poslije »Boljeg života«) već poznata i šarmantna novinarka Borić izvoljela obavijestiti da je povelika količina (kaže otrovnog) plina što ga »čuva« spomenuti talijanski brod — iscurila u more. I ne radi se, da ne bi bilo eventualnog nesporazuma, o tome da li je (ili nije!) vijest točna. Novinarsko je, razumljivo, pravilo da vijest valja emitirati (ili tiskati), s jednom ogradom, doduše, a ona se ukratko svodi na to da li će ta vijest sama po sebi nekome štetiti. A zna se da takva i slična obznanjivanja mogu samo nanijeti štetu (posebice ako su lažna!) šibenskom turističkom privredivanju. Pa ćemo se koliko sutra ljutiti što strana štampa piše tako i tako o tome i tome, kao što piše, zna se, o udesu »Brigitte Montanari«. I bit će nam, kao, i u ovom konkretnom slučaju kriv netko drugi, gotovo neki voditelj tzv. (a često i s naše strane posve izmišljenog!) psihološkog rata. Pa mi sami sebi često sasvim dobro kopamo jamu i bivamo uz to kivni na one druge koji nas, reći ćemo, uistinu s veseljem i žluradošću, pri tom još dublje zakopavaju. Kao i u ovom »brodolomnom slučaju«.

O. R.

Pri tome se, vjerojatno, računalo na otvaranje novih perspektiva razvoja tog kolektiva za koji je već duže vrijeme izvjesno da teško može opstati s postojećom proizvodnjom.

Kako prostorno planiranje ne može (ili barem ne bi smjelo) rješavati sudbinu, pa samim tim ni ovisiti o željama pojedinih radnih organizacija, već sagledavati interese grada kao cjeline, stav je predlagača i Izvršnog vijeća da spomenuti prostor ostane gradsko kupalište i turističko-servisna zona u koju bi se mogla uklopiti manja servisna lučica.

Ova rasprava, a i neke druge kazuju koliko smo svi, pa i pojedini članovi Izvršnog vijeća opterećeni postojećim stanjem često zaboravljajući da nas ono ne zadovoljava pa ga upravo zbog toga želimo mijenjati. GUP se donosi da bi naša i sutrašnjica naših potomaka bila ljepša i kvalitetnija, više po mjeri čovjeka. Za ostvarenje tog zadatka potrebno je kreativno vizionarsko razmišljanje u kojem će pojedinačni interesi biti podređeni zajedničkom. Valja vjerovati da će to imati na umu i odbornici Skupštine Općine kada budu odlučivali o prvom poslijeratnom Generalnom urbanističkom planu našeg grada.

M.R.

REKLI SU...

PODVUČENA CRTA

Kad povučemo crtu za prošlu sezonu, ipak, moramo biti zadovoljni. Prvenstveno zbog afirmacije trojice mladih: Kapova, Badžima i Popovića. Razumijem da publika, koja je navikla na atrakcije Slavnića, Dražena ili Zorkića, nije mogla biti posve zadovoljna, ali vjerujem da su naši navijači na kraju vidjeli kako se s ovom momčadi nije moglo više. S igračima koji prije toga nisu ni vježbali s prvim sastavom, a kamoli igrali prvoligaške susrete. S dječacima koje smo izvukli iz košarkaških pelena. Oscilacija i kriza imali smo više nego drugi, zbog vječite istine da smo dobro mogli igrati samo u susretima kada je više pojedinaca dalo svoj maksimum — govori BORO DŽAKOVIĆ.

STRAŠNI PAUK

Pedeset do šezdeset posto svih dizanja automobila »paukom« odnosi se na one koji parkiraju na Obali. Ima ih koji plate i deset dizanja mjesečno, pa nema druge nego zatvoriti promet Obalom. Izuzetan problem je Ulica JNA, bili smo predložili i tamo ispod Gimnazije, stupiće za pješački prolaz, ali bez uspjeha. Od drugih problema spomenuo bih nepodrišano drveće na starom pazaru i drugdje, zbog kojega granje udara u stakla autobusa na kat. Ulica Ante Supuka kojom idu i kola hitne pomoći, a »parkiralište« je s obje strane i još je dvosmjerna! Znam slučaj da je čovjek koji je stradao u saobraćajnoj nesreći i umro zbog zastoja u Supukovoj — kazuje NIKOLA BADŽIM.

IPAK PASTORČAD

Ne možemo više tolerirati ignoriranje i zapostavljanje naših interesa. Ne želimo više biti pastorčad šibenske općine već jednaki među jednakima. Izravno smo zainteresirani za gradnju turističkih kapaciteta u Rogoznici, jer je to šansa da se zaposli i naša omladina. Dvapat smo pismeno protestirali. Tražili smo hitno primanje kod čelnih ljudi šibenske općine, ali su nas nakon podužeg čekanja primili samo njihovi zamjenjci i pomoćnici. Tako nismo htjeli razgovarati, pa nam sada ne preostaje ništa drugo, osim da se priključimo (mislim na Sapina Doca) Rogoznici i zajednički zatražimo otcjepljivanje od šibenske općine, koja za naše probleme očito nema volje ni sluha — kategoričan je MARIN ERCEGOVIĆ.

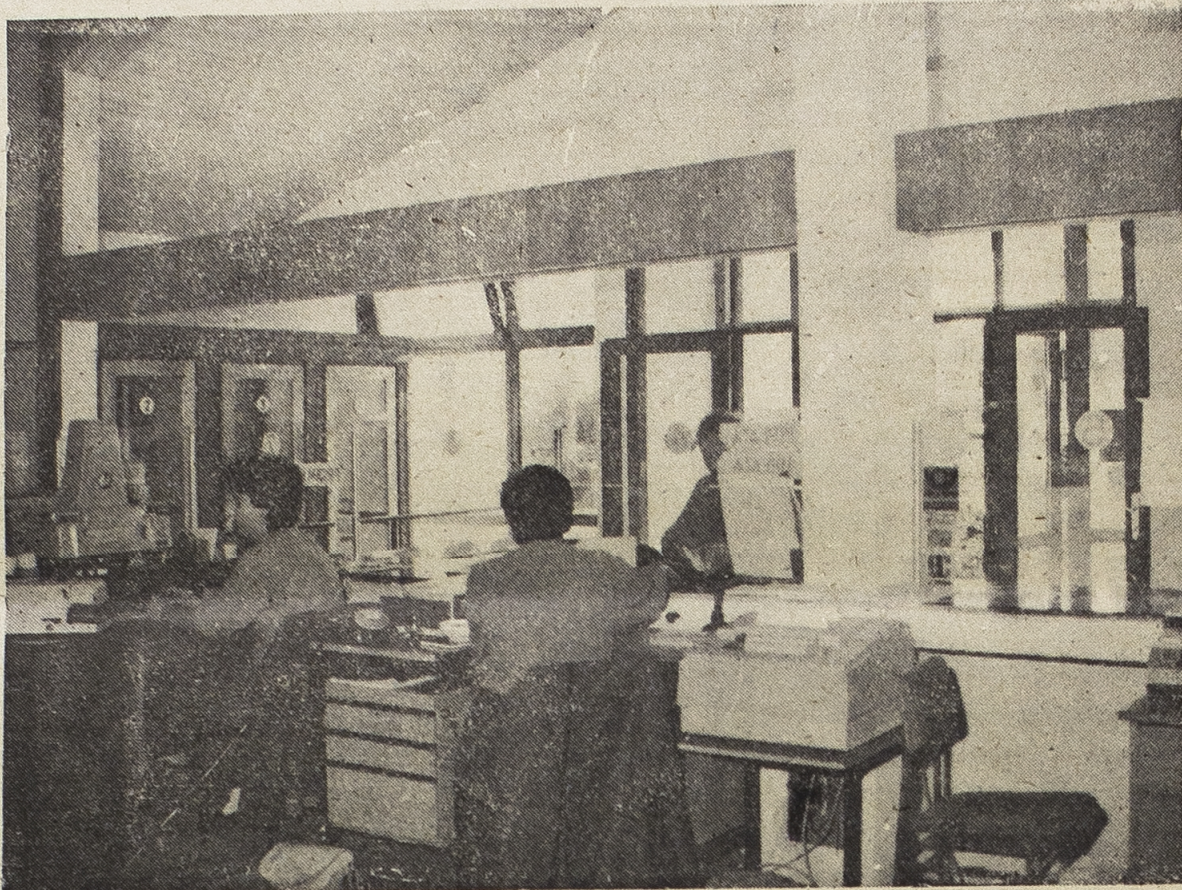
ZAŠTO DEMONTAŽA?

Razdvajanje OOUR-a potpuno je u skladu sa zakonom, pa je razumljivo da se nismo miješali u uspostavljanje novih samoupravnih odnosa i stvaranje novih radnih organizacija. Međutim, nema nikakvih garancija da će te komunalne organizacije, poslije dezintegracije, raditi bolje, kvalitetnije, biti efikasnije i, što je vrlo bitno, jeftinije. To je razlog zbog kojega se moramo zapitati da li je u redu to što se zbiva u »Komunalcu«. Činjenica je da do demontaže »Komunalca« ne bi došlo da nije međudirektorskih svađa — veli GOJISLAV KRNIĆ.

Priprema za
turističku sezonu

O pošti, telefonima, kabel-mon- terima i još koječemu

Kao stara cura lijepo našminkana tako sada izgleda zgrada stare pošte za svojom obnovljenom fasadom. »Fasadex« boja u nijansi trule višnje i oker obojeni prozorski kápici (poštari bi sve to bili obojili u žuto, ali zaštitari stare gradske jezgre nisu dopustili), učinili su da zgrada dobije na živopisnosti i svježini. Ali to nije sve što su poštari napravili ove zime za turističku sezonu. Pripreme su bile sveobuhvatne i intenzivne. Na stranu to što vam, recimo, preporuka od Ulice V. Nazora do Gavanove ide šest dana »budite sretni što ste je uopće dobili« kažu čelnji ljudi pošte, i što vam paket koji šaljete ima 15,15 kg »žalimo, ne možemo primiti ništa povrh 15 kg, znate propisi su propisi«, ipak se u pošti osjećaju svježiji vjetrovi, pogotovu na polju telefonije. Jer telefonija je postala hit našeg vremena (u svijetu je to već odavno), ljudi žure, jure, obavljaju sve na brzinu, pa osim studenata, vojnika (a i oni sve manje) i penzionera pisma ne piše više nitko »a po pismonosnim pošiljkama mi ne bismo zaradili ni za K-15, a kamoli za OD«.

U blic-razgovoru s pomoćnikom direktora OOUR-a PTT prometa Šibenik Marjanom Seksom (razgovor bez

obavezne crne kave, često prekidan telefonskim pozivima i upadom radnika »direktore ovo, direktore onov« saznajemo što je napravljeno na općinskom području, jer je i poštarama dojadilo da uvijek budu među prvih pet koji se prozivaju kao limitirajući faktor turizma (kao da sve ostalo idealno klapa).

— Riješili smo jedan vrlo akutan problem — kaže Sekso. Rogoznicu, Montažni radovi na ATC su gotovi. Očekujemo tehnički prijem i puštanje centrale u eksploataciju. Sa 300 brojeva naših pretplatnika i sa četiri telefonske kabine u samom poštanskom uredu smatramo da problema ne bi smjelo biti. I u našem drugom velikom turističkom centru Primošten, stanje će biti poboljšano. Pored javnih govornica i četiriju telefonskih kabina bit će montirane još četiri kabine. Time s južnim dijelom općine možemo biti u potpunosti zadovoljni.

Vodice su dobivanjem nove pošte (na slici) dobile puno. Međutim, prostori stare pošte postanskog ureda također su preuređeni i maksimalno iskorišteni. Tu će biti ugrađeno deset telefonskih kabina s novim elektronskim uređajem za naplaćivanje. U

ostalim poštanskim uredima na području Pirovca, Murtera i Tijesna nastojat će se poboljšati telefonska veza s direktnim brojevima iz glavne centrale Šibenik. Ipak treba napomenuti da su Pirovčani kupili novu, veću centralu kojom bi zadovoljili potrebe svih zainteresiranih mještana, a u Grebašćici i Žaboriću akcija za nabavu nove centrale i telefonske opreme je u toku. Dok Skradin svoju novu centralu proširuje za 100 brojeva, za vrpčjačku telefonsku mrežu tek se izrađuje tehnička dokumentacija. I na ulazu u NP »Krka« uz ugostiteljski objekt bit će postavljene četiri govornice. Interesantan je podatak da će sve govornice i mjenjačnice, uključivši i grad, raditi do pola noći, a prema prometu i interesu korisnika usluga čak i duže. Jer, ako su gosti do 21 sat na kupanju, zatvoriti poštu u 20 sati neoprostivo je glupost. Toliko što se tiče priobalnog područja. Od zagorskog dijela općine treba spomenuti mještane Čiste velike, Čiste Male i okolnih zaselaka koji su iskopalj kanalizaciju i položili telefonske kablove.

I u samom gradu jedna korisna novina. U staroj pošti preuređuje se prostor gdje su bile smještene stare

telefonske govornice. Tu će biti smješteno šest novih telefonskih kabina tako da stranka zbog razgovora ne mora trčati u novu poštu. Kada se svemu tome dodaju još dvije javne govornice, koje će biti ugrađene ispred hotela »Jadran«, može se ipak sa zadovoljstvom konstatirati da su šibenski poštari napravili puno.

— Želio bih još nešto istaknuti u vezi s našim poslovanjem — kaže Sekso. Za opsežne poslove kao što su postavljanje kablova i montažni radovi, mi smo u pravilu angažirali vanjskog izvođača. Nerijetko bi nas došla skuplja pita nego tepsija. Tako su nas ogromni troškovi i stabilizacija natjerali da se ekipiramo, i sve poslove oko telefonije, znači od polaganja kablova do instalacija i priključaka, rade naši kabelmonteri.

I da završimo još jednim podatkom koji će građane jako interesirati. U vlastitoj režiji šibenski poštari rade na proširenju spojnih putova (telefonskih kanala) prema tranzitnim centralama Splitu i Zagrebu, koji će mnogome olakšati dobivanje veze prema tuzemstvu i inozemstvu.

S. BARANOVIĆ
(Snimila: R. Ninić)

(Ne)provjereno

Kilogram

pršuta

8 milijuna

Ugostitelji OOUR-a »RIVIJERA« iz Šibenika na najposjećenijem izletištu NP »KRKA« »SKRADINSKOM BUKU« i u vlastitom restoranu u NC Adriatic Kluba Jugoslavija u Skradinu ovogodišnju turističku predsezonu počeli su s vrlo neprihvatljivim cijenama koje pogađaju čak i inozemne turiste s dubokim deviznim džepom. Uz brojna pića i svakovrsna jela najskuplji je dakako dalmatinski pršut kilogram kojega košta čak 80.000 dinara. Nije stoga čudno što se mnogi domaći posjetitelji NP »KRKA«, tog privlačnog izletišta koji po novim »astronomskim cijenama« nije više tako atraktivan pitaju: »Koliko šibenski ugostitelji zapravo zarade na jednom kilogramu pršuta koji se zimus svjež mogao dobiti po cijeni od 5.000 za kilogram? Sigurno se zna da tehnologija prerade isto toliko košta, pa je stoga jasno da ugostitelji OOUR-a »Rivijera« po jednom kilogramu pršuta ako se uračunaju i otpaci zarade više negoli četverostruko. Da li je to prava cijena kojom će ugostitelji privući gosta i okoristiti se turističkim dinarom? Neshvatljivo i pomalo smiješno.

I. S.

PISMO IZ DRNIŠA

Topole teroriziraju Drniš

Prije tridesetak godina sađenje topola postala je opsesija u Drnišu. Sađene su gdje treba i ne treba. Žalosno ih je vidjeti u Zagori kada u toku ljeta odbacuju polovicu lišća da bi se održale u vrućinama

Trgovačka radna organizacija »Trgopromet« je od dijela solidarnosti dobila 200 milijuna dinara. Tim novcem trgovci su počeli uređivanje prodavaonica. Doduše, bilo je krajnje vrijeme jer su svojom upotrebljivošću i izgledom podsjećale na doba pedesetih godina. Uređena je dječja konfekcija, otvoren novi dućan za boje i lakove, adaptira se skladište namještaja, uređeno je samoposluživanje. Kad pristigne sav novac uredit će se i ostale prodavaonice, jer osim otvaranja skladišta prije osamnaest godina nije više ništa značajno urađeno za izgled trgovina. Očekuje se da će i novim ponudama biti zadovoljni kupci, pa da često zbog najbanalnijih sitnica neće morati putovati u susjedne gradove.

Nova uzbuđenja među prosvjetnim radnicima još uvijek nadolaze. Tek što se (uz sve moguće teškoće, sporazume i nesporazume) povisila plaća za 60 posto, sada su izgledi da će dobar dio biti vraćen, jer su prošlogodišnji prosjeci, presjeci i posjeci bili tako mali da povećanje u ovoj godini, prema novijim zakonim, nisu dolazili u obzir. Zakon je zakon i o njemu se ne diskutira, nego ga treba provesti, ali otkud svaki pogodi baš prosvjetu i njen trajno nezavidni položaj.

Prije tridesetak godina sađenje topola postala je opsesija u Drnišu. Sađene su gdje treba i ne treba. Žalosno ih je vidjeti u Zagori, kada u toku ljeta odbacuju polovicu lišća da bi se održale u vrućinama. Njihovo brzo rasteenje i dobiva-

nje velikog stabla očito je privuklo ljude. Drniš je danas sav u cvijetu topola koji se vije i prekriva pojedine ulice kao snijeg. Hotel i goste naprosto zavijavaju te odvrtno bijele dlačice.

Ne možete vani sjediti, ali i unutra, kroz otvorena vrata, vjetar ih nanosi. Mnogobrojnim ulaze u dušnik izazivaju kašalj, iritiraju oči... Djecu sa astmatičnim bronhitisom ili astmom naprosto ubijaju. Topole teroriziraju ovaj grad i njegove stanovnike. To se događa desetljećima i nitko da se sjeti da ih treba posjeci. Ukoliko bi to učinili građani, sigurno bi bili kažnjeni. Treba li podsjećati nadležne komunalce, šumare i zdravstvene radnike na njihove zadatke, ili i dalje patiti.

Slobodan GRUBAČ

U susret 28. jugoslavenskom festivalu
djeteta

ZLATNA JABUKA U VESELOJ KUĆI

Ljubitelji lutkarskih predstava susrest će se sa programom što ga je utanačio selektor Živomir Joković, redatelj iz Beograda. Nakon razgledavanja predstava što se nalaze na repertoaru jugoslavenskih lutkarskih kazališta on je u Šibenu doveo sarajevsko Pozorište mladih s komadom »Kraljević Marko i vila« autora Gorana Simića, pa tu je Pozorište lutaka iz Zrenjanina (Stevan Pašić: »Vesela kuća«), zagrebačko Kazalište lutaka predstaviti će se s igrokazom »Bambi«, Pozorište lutaka »Pinokio« iz Zemuna izvest će »Zlatnu jabuku« književnika Borislava Mrkšića, a beogradsko Malo pozorište što je ponijelo ime glasovitog pjesnika Duška Radovića predstaviti će se komadom »Kuku Todore«.

GLAZBENE ZVJEZDICE I PLESNE VARIJACIJE

Glazbeni program 28. jugoslavenskog festivala djeteta kojeg je uokvirio Vidoslav Bagur, pedagog iz Metkovića, sadrži raznolik plesni, muzički i baletni zbir. Tako će, primjerice, nastupiti dječji zbor »Zvezdice« iz Zagreba, večer folklora ispunit će omladinski ansambl korčulanske »Moreške«, Pionirski dom »Karlo« iz Skoplja, te najbolji dječji ansambl sa smotre folklora u Metkoviću. Ljubitelji baleta opet će imati prilike uživati u baletnim točkama koje će izvesti polaznici beogradske baletne škole »Lujko Davičo«. Što se tiče plesa prezentirat će ga plesna grupa »Akt« iz Celja i grupa za

ritmiku Pionirskog doma »Marko Orešković« iz Zagreba.

ZLATNI KLJUČIĆ U DJEČJEM KABAREU

Interes inozemnih ansambala za nastup na Jugoslavenskom festivalu djeteta je uvijek velik. Ove godine gostovat će finski »Teatar 41« s komadom »Heinari vas pozdravljaju«, a helsinški »Totem teatar«, u sklopu programa na trgovima i ulicama, izvest će predstavu »Pic i Nic«. Kazalište mladog gledaoca iz Sovjetskog Saveza nastupa sa dramskom predstavom »Zlatni ključić« Alekseja Tolstoja, Državno kazalište iz Ankare ima na repertoaru »Dječji kabaret«, dok će wroclavsko Kazalište lutaka nastupiti s komadom »Mačak, pas i jazz«. Pokretno kazalište za velike i male »Moki« iz Beča ima na repertoaru »Bajku karusel« sačinjenu prema tekstovima braće Grimm i H. Ch. Andersena, muzička škola iz Virona dat će baletno veče, a grčki ansambl »Akritas« prezentirat će folklor svoje zemlje.

U KOGA SE UVRGLO OVO DIJETE

Za vrijeme Festivala djeteta nastupit će i dječji ansambl naših nacionalnosti u inozemstvu. Kazalište mladih »Marin Držić«, kao predstavnik Hrvatske zajednice iz Berlina, predstaviti će se komadom »U koga se uvrгло ovo dijete« spisateljice Eve Jankovskij, a društvo »Matija Gubec« iz australskog grada Melbourne izvest će veče folklora. Zasad toliko.

O. R.

Zvezdice šibenske festivalске noći

Za trajanja 28. jugoslavenskog festivala djeteta, a to znači od 18. lipnja do 2. srpnja na šibenskim pozornicama i trgovima bit će izvedeno sedamdeset programa ●

U studijskom ulomku šibenske dječje smotre raspraviti će se tema »Dijete pred licem dramske umjetnosti«

Šibenske ljetne pozornice, trgovima i ulice bit će još jednom sjedište ljudi i djece što u teatru, glazbi, folkloru, lutkarstvu i filmu stvaraju umjetničke vrednote na radost onih kojima su oči još nenagledane svijeta. Naime, od 18. lipnja do 2. srpnja održat će se 28. jugoslavenski festival djeteta i u tom razdoblju izvesti sedamdeset različitih

Brat

To je onaj klinac
koji za tvoju mamu kaže
da je njegova.
To je onaj malac
koji ti je i oca prisvojio,
koji tvoju rodnu kuću
svojom naziva.
Doduše ima svoje
neko pišljivo ime,
ali se tvojim prezimenom
preziva.
Brat je kenjac, koji ti ne da
ni djeda.
Razgovaraš li s bakom,
spreman te je udariti šakom.
Sve više se služi tvojim
stvarima, tvojom garderobom.
Jednog dana će i tebe
proglasiti — sobom.

ZVONIMIR BALOG

ZELENI PTIĆ OSVAJA KAZALIŠTE

U dramskom ulomku programa kojeg je odredio Ivan Brešan beogradsko pozorište »Boško Buha« prikazat će komad »Zeleni ptić« Carla Gozzia, Narodno kazalište »August Cesarec« iz Varaždina predstaviti će se »Osvajanjem kazališta« spisatelja Dubravka Jelačića-Bužimskog, zagrebačko kazalište »Trešnjava« izvest će »Alan Forda«, a Narodni teatar iz Bitole »Tri mušketa« Aleksandra Dumasa. U sklopu tog programa šibenčani će se susresti i sa Slovenskim ljudskim gledalištem (Hans Ch. Andresen: »Daleč od dvorca«), te zeničkim Narodnim pozorištem — scenski oživotvoruje »Nedirk« Lava Ustinova.

Iz osobnog kuta

Svakodnevna kreativna umijeća umjetnika i djece

Traje Jugoslavenski festival djeteta usprkos kriznim vremenima, događa se i ove godine — u punom zamahu, sa svim selekcijama, prikazivačkim i studijskim programima, radionicama, i sve dane, kao ranije. Istrajni su oni koji odlučuju, koji ga materijalno opskrbljuju i svisishodno organiziraju. JFD uzvraća gradu i Jugoslaviji svijetom im slaveći imena, uzvraća ovdašnjim građanima, odraslim i malim, darujući ih svakodnevno kreativnim umijećima umjetnika i djece — poetskom riječju, čarobnim uprizorenjima na pozornicama i ekranu, autorskim koncertima te pjesmama i plesovima naših i naroda svijeta, razdraganim crtežima, svečarskim raspoloženjima na ulicama... Jugoslavenski festival djeteta emitira poticajne impulse umjetničkoj proizvodnji za najmlađu generaciju, proširuje estetske vidokruge a institucionaliranom odgoju i odgojnom usmjeravanju u slobodnom vremenu nudi nove sadržaje, preko njih i nove metodičke sugestije. Šibenska zborišta umjetnika, stručnjaka i djece, skoro već tri desetljeća, plodonosna su izvorišta artističkih, kulturoloških i pedagoških iskustava i ideja. Po tome JFD je eminentni, neposredni i posredni suodgovornik jugoslavenske djece... Susrećemo se danas s nemalim brojem osoba, a i s nekim zvaničnicima koji bi nam život popravljali i bolju budućnost osigurali frontalnim redukcijama u kulturi, bez uspoređivanja, odmjeravanja, vrednovanja. Time što i dalje sjaji punim sjajem, JFD obznanjuje da se umjetnost može suprotstaviti nepromišljenosti, a ohrabruje one koji su poneseni uvjerenjem da se ovoj zemlji, upravo sada a u ime sutrašnjice, visoko kvalitetnim kulturnim stvaralaštvom i aktivizmom također čini dobro.

MIROSLAV VRABEC

Na radnom mjestu

KUHARE TREBA CIJENITI

Dvadeset i šest godina je Slavko Medoš kuhar i kroz to je vrijeme oprobao osam godina lošinjskog turizma, a u »Solarisu« je devetnaest. Sada je šef kuhinje »Nike«, kuha se pod njegovom palicom za oko 400 ljudi, i njegov tim u cijelosti ruši predrasudu »o lošoj hrani iz velikih ložaca«.

Istina, nije »Solaris« nekakva iznimka što se blagoutroblja tiče, ne pršti tamo od silnih specijaliteta, pa su »jelovnički« nalazi uglavnom slični. Specijalitet kuće-mesna plata »Solaris« najbolja je potvrda, kako smo ipak i tek kraj na moru.

● Danas imate oko 400 gostiju. Kako određujete jelovnik?

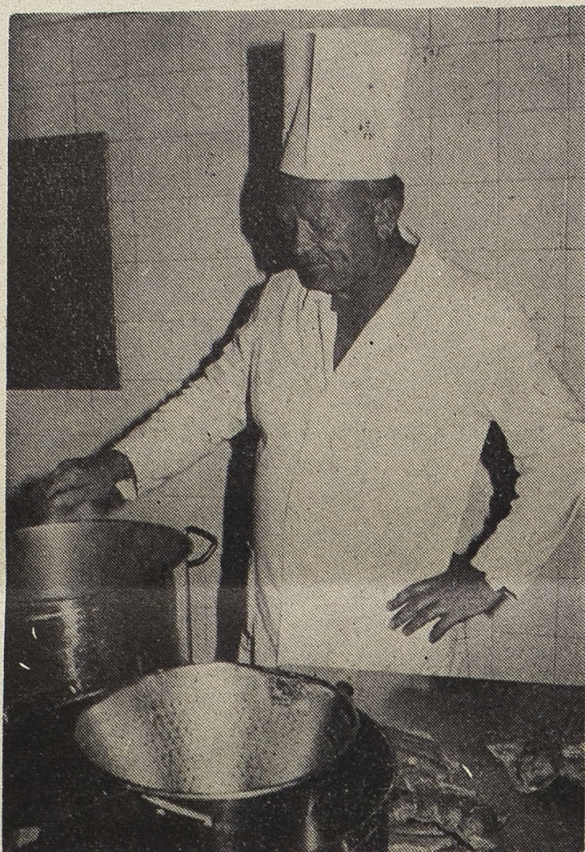
Steak »Solaris« S. Medoša

Uzme se teletina od buta, izreže tanji komad mesa i preprži na tavi s obje strane. Zatim se na jednu stranu stavi kolot ananasa i ploška paškog sira i nanovo zapeče. Služi se toplo, uz rižu sa šalšom od pomidora. Sve to, moguće je naravno, ukoliko vam nove cijene teletine dopuste eksperiment.

— Prvo, preko šefa sale dobivamo sve primjedbe i sugestije gostiju. Propuste ako ih ima, a ponekad se i dogode, jer svi smo mi pogrešivi, ispravljamo, prijedloge držimo na umu i primjenjujemo ako možemo. Gosti koji godinama navraćaju puni su hvale za našu kuhinju i često govore da smo iz godine u godinu sve bolji. Inače, jelovnik radimo tako da napravimo anketu. Podatke dobijemo ujutro i onda se možemo ravnati. Nastojimo preporučiti najmanje tri vrste jela.

● Uspijete li svima udovoljiti?

— Teško, ali ipak da. Englezi, recimo traže jako toplo jelo, a Talijani su najprobljiviji. Zaista znaju što je hrana. Kada ih je

S. Medoš

dosta, prilagođavamo se i nastojimo im kuhati ono što najviše vole. Ponekad se gost u posljednji čas predomisli, traži nešto drugo, i onda mu treba udovoljiti. S pravom koordinacijom nas iz kuhinje i konobara, to ne može. Staro je pravilo da se zadovoljstvo gosta vidi najbolje kada se tanjuri kupe sa stolova nakon objeda. I time se vrlo često rukovodimo. Reklamacije u pravilu nema.

● Vjerojatno imate problema s kadrovima?

— Svakako. To je zaista velik problem. Jer, da bi bio što bolji, moraš imati ugodnu ekipu. Volim reći da se hotel može sagraditi za šest mjeseci, ali zato kuhara treba obučavati šest godina. Nama se ljudi osipaju, traže dugo posao i na kraju, ukoliko ih obiteljske obaveze ne vežu, odu u inozemstvo gdje je taj posao tražen i dobro plaćen. Dobar kuhar, kao i svaki drugi radnik, nije kod nas osobito cijenjen. Sve je to u nekakvom prosjeku.

● Kako nastaju specijaliteti?

— Zavisno od umijeća kuhara, koje je važno u svemu. Treba imati osjećaja, biti maštovit... Kreirao sam, recimo, platu »Solaris« koja je specijalitet, inženjao stek »Solaris«, malo preinačio hladnu platu... U pansionskoj ishrani općenito se malo koristimo svježom ribom recimo, ali kod jela a'la cart nudimo ribu po izboru, mekušce, školjke...

B. PERISA
(Snimio: V. Polić)

Podlistak

Buđenje medvjeda

Medvjedi, životinje iz reda zvijeri (Carnivora), koje se po Općoj enciklopediji »glasa-ju različito: duvaju, roću, mrmljaju, brundaju«, obišli su ovog ponedjeljka naš grad nekoliko puta uzduž. Tri-četiri mrge iz roda mrkih medvjeda, kao dio slikovitog romskog maloprirednog pogona, izveli su ispred šibenskog teatra, na Poljani, ispred »Medulića« i na drugim šibenskim otvorenim scenskim prostorima dosad neviđen hepening — ples na lancu, i to uz glazbenu pratnju doboša, sveopću zabezecnutost nazočne publike i odsustvo gradskih službi koje su samo mogle pokvariti ovaj u Šibeniku, pretpostavlja se, dosad neviđen kulturno-zabavni spektakl.

Šibenskoj djeci, ranoposljednepodnevnoj šetalačkoj alternativni i ostalom građanstvu medvjedi su se pokazali u najboljem svjetlu. Nisu, kako kazuju rječnici simbola, odgovarali slici nasilne, neobuzdane, sirove snage ili okrutnosti i grubosti. Naprotiv, pokazali su da se oni, medvjedi, mogu donekle pripitomiti, da plešu i žongliraju. Pokazali su kolika suprotnost postoji između »lakoće pčele, čiji sok vole, plesačice čiji ples oponašaju, i njihove prirodne tromosti«. Ukratko, medvjedi na lancu pokazali su šibencanima u kojoj mjeri oni, medvjedi, »simboliziraju elementarne snage sposobne za progresivni razvoj, ali i za opasna n a z a d o v a n j a«.

»Ide Cigo našim klancem,
za njim medo, vezan lancem,

Igraj medo, zločo stara,
hopa-cupa, bit će para!«
(G. Krklec: Medvjed na lancu)

Medvjedi, koji su ipak predstavnici realne zoologije, nisu prihvatili ulogu nosilaca literarne metafore »opasnog nazadovanja«. Šta bi se njih u njihovu sofisticiranu plesu ticao, uostalom, podatak iz nekakve dijakronije da je zadnji O r s i n i prebivao, tucajući vapnenac, u ovoj istoj urbanoj jezgri prije nekih petstotinjak godina. Kada se u ovom istom prostoru, u suvremenim bestijarijima, ne spominju, recimo, i srodni pirovački magarci, koji se utrkuju dajući svoj prilog turističko-kulturnoj prezentaciji autohtonih i autentičnih vrijednosti našeg vremena.

Što se tiče romske instant-čerge s nezaboravnim »Pomladak« — kolicima uz koja je bio vezan jedan otužni pas-gubitnik (riječ dukela dolazi iz romskog jezika!), čovjek se mora prisjetiti stare perzijske priče koja kazuje da je neki tamošnji kralj zamolio indijskog kralja da mu pošalje desetak tisuća svirača da mu pjesmom i svirkom razvesele njegov narod koji je živio u velikom siromaštvu. Indijski kralj pošalje jedno romsko pleme koje zaista razveseli domaću sirotinju. Međutim, brzo potrošivši zaradu, nesretni Romi morali su napustiti i siromašnu Perziju.

Hojla, medo, hopa-cupa!

M. ZENIĆ

NAŠA AKCIJA

Autobusna linija za groblje Kvanj postojala je odmah nakon što se tamo počelo pokapati, pa se »Autotransportu« ne može poreći da nije »uskočio« kada je trebalo. Trajalo je to nekoliko mjeseci, a potom je obustavljeno iz prostog razloga što se gotovo nitko autobusom nije vozio. Izuzev jednog težaka, čiji je vinograd na tome predjelu i žene koja je svakodnevno dolazila hraniti piliće — kaže Branko Radečić

»Apeliram preko »Šibenskog lista« da nam oni koji su za to nadležni (ali istodobno i poslovno zainteresirani) omoguće da autobusom stizemo do novog gradskog groblja na Kvanju. Uostalom, mislim da bi to ionako moralo biti sasvim normalno, mislim ta autobusna veza s grobljem koje je smješteno prilično daleko od grada. Budući da mnogi nemaju vlastite automobile, vjerujem da bi naš »Autotransport« mogao (a da bi trebao — suvišno je i reći) pronaći način da, barem je-

Da li ste zadovoljni, cijenjena sugrađanko Baranović? Vjerujemo da niste. Jer, da je pitati Vas, a vjerujemo i mnoge druge normalan put svakog drugog autobusa, vodio bi preko Kvanja. Barem subotom i nedjeljom kako ste to i predložili! No, barem zasad, treba pričekati i biti strpljiv u nadi da će naš autoprijevoznik iznaći način da to počivalište mrtvih ne bude tako daleko za one koji Kvanj iz pieteta pohode

dnom nedjeljno (a mislim da bi bilo uputno i korisno da veza postoji subotom i nedjeljom) obavlja prijevoz do Kvanja. Nadam se, a dakako da nisam jedina, da će drugovi iz »Autotransporta« (ako objavite ovo moje pismo ili ih bar upoznate s njegovim sadržajem) učiniti ono što mogu.

Baš takvo pismo prispjelo je ovih dana u redakciju »Šibenskog lista«. Poslala ga je cijenjena ANKA BARANOVIĆ, svakako s razlogom i povodom. Odmah smo se složili da je dopis dobrodošao i da bi valjalo »skoknuti« do šibenskog »Autotransporta« i raspitati se koji su razlozi da je novo gradsko groblje na Kvanju »odsječeno« i, usporred s tim, kanj li se uhodati autobusnu liniju (do tog počivališta mrtvih, jer, pretpostavljamo, da zainteresiranih za vožnju nema baš malo.

Želeći što točnije odgovoriti na pismo naše sugrađan-

I AUTOBUSOM

ke Anke Baranović, obratili smo se odgovornima u »Autotransportu« OOOR-u »Putnički saobraćaj«. Branko Radečić bio je jasan: »Autobusna linija za groblje Kvanj postojala je odmah nakon što se tamo počelo pokapati sve više i više šibencana, pa se »Autotransportu« ne može poreći da nije »uskočio« kada je trebalo. Prijevoz je bio riješen jednostavno: svaki drugi autobus za Ražine, ukupno pet polazaka, imao je nalog skrenuti za Kvanj. Trajalo je to nekoliko mjeseci, a potom je obustavljeno iz prostog razloga što se gotovo nitko nije vozio autobusom. Izuzev jednog težaka, čiji je vinograd na tome predjelu i žene koja je sva-

kodnevno

Intenzivno kaže Radečić samo dvoje jedva da su tko je krošao na grb se, zatim, poslijepodno lo na istom skretanja u cijelosti protesta pu kojima je čajno »gusmetalo.

Vožnja tome, nije problem, ali tvrde u »Pčaju«, nema

ŠTO KAŽU GRAĐANI?

NAKON MATUR

Ovih će dana još jedna generacija tra za usmjereno obrazovanje. Pitanje je za sretni, jer mnogo toga upućuje na trnovitu oskudne mogućnosti koliko-toliko kvalitetno

Davor Šušak, maturant: — Završio sam elektroničko usmjerenje i nemam planova za fakultet. Tražit ću posao, a očekuje me najprije vojska. Mogućnosti su mi poznate: najvjerojatnije, bude li prilike, moći ću raditi kao »kućni majstor« u nekoj organizaciji udruženog rada, ili hotelu... U svakom slučaju, očekujem »pristojan« staž na SIZ-u za zapošljavanje.

Aleksandar Čanić, maturant: — Završio sam građevinsko-tehničko usmjerenje i dalje ne namjeravam ići. Smatram da se ne isplati. Usmjerenje koje sam završio ne daje mi nikakve prilike za posao u nekoj od građevinskih firmi, znamo u kakvoj su one situaciji pa ću budućnost potražiti u privatnom sektoru, koji je smatram, jedna od perspektiva čitavog društva.

DO KVANJA?

hraniti pi-
tom linijom
ristilo dakle
i, a vozači
ntili nekoga
vrijeme oti-
Pokušavalo
se, i ujutro, pa
je sve osta-
remenom su
stojan prestala
om i zbog
za Ražine
tovo bezna-
vremena»
Vnanj, prema
av tehnički
nteresiranih,
om saobra-
niti radni-

ci »Čempresa« ne koriste se autobusima, a na groblje se ide privatnim automobilima. Postoji i još jedan argument: pješački minimum, zakonom određen, iznosi od 500—1000 metara, a baš toliko, otprilike, ima od autobusnog stajališta na glavnoj cesti, pa do grobljanske porte.

Zadovoljni? Vjerujemo da niste. Jer, da je pitati Vas, a vjerujemo i mnoge druge, normalan put svakog drugog autobusa, kao i u primjeru kojega smo naveli, vodio bi preko Kvanja. Barem subotom i nedjeljom, kako ste i predložili.

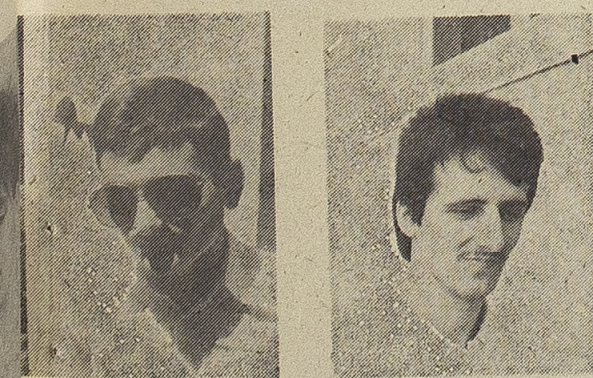
B. PERIŠA

U OBLACIMA

niranih maturanata izaći iz klupe Cen-
spravu koliko bi zbog toga trebali biti
budućnost, sve teže osamostaljivanje i
života. Rekli su:

Toni Kristić, maturant: — Završio sam gostiteljsko usmjerenje, i sada sam KVihar. Mislim da dalje na fakultet neću i, ali još uvijek nisam siguran. Razmisliću nakon vojske. Na našem području teško naći posao, jedino sezonski, ali su i zato potrebna dobra poznanstva. Budem li tražio posao, pokušat ću na nekom drugom području, Rijeke i Opatije, a možda odem na brod... Još zaista ne znam.

Duško Todorović, maturant: — Evo što čekujem od ugostiteljskog zanimanja koje sam završio: prvo u JNA, a zatim najmanje tri godine čekanja na SIZ-u za zapošljavanje. Posao u društvenoj organizaciji teško dobiti, kapaciteti se ne šire, a možda se i kraju i predomislim pa odem na višu polu, u Opatlju. Još ne znam. B. PERIŠA

Riba na tržnici -legalno

Legalizacija prodaje ribe na šibenskoj glavnoj tržnici konačno bi se trebala realizirati već u toku idućeg tjedna. Prema informaciji koju smo dobili od Ive Mašine, direktora »Tržnice«, šibenski prodavači ribe napokon će dobiti odgovarajući prodajni prostor. Riba bi se uskoro morala prodavati na prostoru između prodavaonica ribe »Jadran« — Split i »Brodo-

komerc-ribe« iz Rijeke, gdje će se postaviti 18 stolova s limenom površinom čime će se osigurati 36 metara prodajnog prostora. Možda će nekome nedostajati bezbrojni sanduci i uobičajena gužva na putu prema tržnici, ali činjenica je da će se ovim riješiti problem nelegalizirane i što je daleko važnije, nehigijenske prodaje ribe.

Nova cvjećarnica

Šibenik će uskoro dobiti novu i jedinu društvenu cvjećarnicu u gradu. Prema riječima Ante Dunkića, direktora Radne organizacije »Zelenila«, nova cvjećarnica bit će locirana u prostoru bivše »Šibenikine« prodavaonice voća i povrća, u zgradi bivše »Tarle«, u Ulici 26. divizije. Računa se da će za građevinske

radove i kompletnu opremu prodavaonice biti uloženo između 25 i 30 milijuna. U cvjećarnici će biti bogat izbor cvijeća, cvjetnih aranžmana, ukrasnih lončanica, keramičkih vaza i drugih sličnih ukrasa, a bit će organizirana i kataloška prodaja vijenaca i prikladnog cvijeća potrebnog za pogrebne usluge.

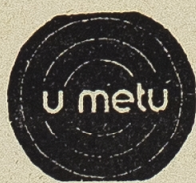
S. BOGDAN

Medicinski centar

ODGOĐENA PRINUDNA UPRAVA

Komitet za zdravstvo, radi socijalnu zaštitu raspravljao je ovoga tjedna još jednom o stanju u Medicinskom centru, točnije o pokušajima da se unutar tog kolektiva konsolidira stanje. Prijedlog Društvenog pravobranitelja samoupravljanja, koji je kako je poznato prije stanovitog vremena zahtijevao da se u taj kolektiv uvedu privremene mjere društvene zaštite, trebao bi na zahtjev članova tog Komiteta biti još za kraće vrijeme odgođen. Naime, članovi komiteta mišljenja su da je u ovom kolektivu ipak »krenulo« te da su se neke stvari popravile na bolje a uskoro bi zaposleni u bolnici trebali izaći i na referendum za samoupravno konstituiranje svoje osnovne organizacije.

Postavlja se samo pitanje koliko će ovo odugovlačenje zaista pomoći Medicinskom centru, jer koliko znamo Društveni je pravobranitelj svoj prijedlog donio na osnovi provjerenih činjenica koje je stekao nakon uvida u ovaj kolektiv i njegove samoupravne akte?

Socijala kuca na radnička vrata

Stvar, zapravo, i nije tako složena — osnovne organizacije sindikata izdavaju, a pri Općinskom sindikalnom vijeću se formira Fond solidarnosti iz kojeg opet otječu sredstva egzistencijalno najugroženijim kategorijama radnika u pojedinim organizacijama udruženog rada. Princip ja tebi — ti meni u vidu »selektivnog« povrata u bazu za sada dosta dobro funkcionira, iako je sadržina Fonda više nego skromna, pa su tako desetak radnika »Izgradnje«, nekolicina iz Piturske zadruge i »Komunalca«, jedan (čak) iz TLM-ove »Valjaonice«, uživali »potporu« u proteklom razdoblju.

S obzirom na činjenicu da se Fond iscrpio na dvadesetak i nešto podnijetih zahtjeva, uz napomenu da su oni, po svoj prilici najugroženiji, kao što su »zagarantirani« iz »Dane Rončevića«, a ostali sudržani vis à vis radnog ponosa, valjda, pitanje je kako i na koji način rješavati probleme egzistencijalno ugroženih radnika ubuduće,

kako ih »zaštititi« i osigurati im »socijalu«? Time prije što je više nego sigurno da će Mikulićeve »mjere« imati odraza na obiteljski budžet, a niz je zahtjeva (Srednjoškolski centar, Brijačko-frizerska zadruga, Dom umirovljenika, Općinski sud) iz ranijeg perioda ostao neriješen?

Problem zapravo nije u veličini i opsegu sindikalne pomoći, suština je u posve nečem drugom — kako i koje mjere poduzeti da bi čovjek radnik mogao barem u nekim granicama, živjeti od svog tekućeg i minulog rada? Sve dotle dok se ne dobije pravi odgovor na to pitanje, ostatak će sve po starom — bit će sve više ovisnika o fondovima solidarnosti, kasama uzajamne pomoći i ostalim oblicima sindikalne pomoći na čiju se financijsku sigurnost nikad ne može čvršće osloniti.

A činjenica da je uz zaposlene, određenu kategoriju zaposlenih zapravo, i »armija« nezaposlenih čije su oči uprte u nekakvu društvenu potporu, ne veseli zaista.

Inicijative

PRIZNANJA NE DOLAZE SAMA

Skupština Općine Šibenik donijela je 1976. godine Odluku o ustanovljenju »Nagrade grada Šibenika« i Odluku o ustanovljenju »Plakete Šibenika«. Tim odlukama predviđeno je da se za osobite uspjehe postignute u razvijanju socijalističkih društvenih odnosa na osnovi samoupravljanja te unapređivanja privrede, obrazovanja, nauke, kulture, fizičke kulture, zdravstva, socijalne zaštite i drugih društvenih djelatnosti dodjeljuje radnim ljudima, građanima i organizacijama »Nagrada grada Šibenika«, odnosno »Plaketa Šibenika«.

»Nagrada grada Šibenika« može se dodijeliti radnim ljudima i građanima koji žive, odnosno djeluju na području Općine Šibenik ili koji žive izvan Općine Šibenik, a koji su svojim radom i djelima pridonijeli razvoju ili ugledu grada i općine; organizacijama udruženog rada i drugim samoupravnim organizacijama i zajednicama, društveno-političkim organizacijama, organima i organizacijama društveno-političkih zajednica i udruženjima građana koja djeluju na području Općine Šibenik ako su ostvarili visok stupanj socijalističkih društvenih odnosa i ako su svojim trajnijim radom postigli u nekoj od spomenutih društvenih djelatnosti osobite uspjehe koji po svojoj važnosti prelaze okvir Općine Šibenik.

»Nagrada grada Šibenika« može se jednoj osobi, organizaciji, zajednici i udruženju dodijeliti samo jedanput.

Dobitnik »Nagrade grada Šibenika« ne može istodobno dobiti i neko drugo priznanje koje dodjeljuje Skupština Općine Šibenik.

»Plaketa »Šibenika« može se dodijeliti radnim ljudima i građanima koji žive, odnosno djeluju na području Općine Šibenik ili koji su na neki drugi način svojim djelom povezani za grad Šibenik i stremjenja radničke klase i svih građana Šibenika.

Inicijativu za dodjelu »Nagrade grada Šibenika« i »Plaketu Šibenika« mogu dati organizacije udruženog rada i druge samoupravne organizacije i zajednice, društveno-političke organizacije i udruženja građana.

Prijedlozi se dostavljaju Komisiji za nagrade i druga priznanja Skupštine Općine Šibenik u pismenom obliku s opširnim obrazloženjem, najkasnije do 15. rujna ove godine.

Pozivaju se sve organizacije udruženog rada i druge samoupravne organizacije i zajednice, društveno-političke organizacije i udruženja građana da iniciraju isticanje mogućih kandidata za jedno od priznanja koje dodjeljuje Skupština Općine, na opisani način i u predviđenom roku.

Nogomet

Dovoljan još jedan bod

Nogometaši »Šibenika«, u malom derbiju, na svom su travnjaku svladali zrenjaninški »Proleter« sa 2:0. U gotovo nemogućim vremenskim uvjetima »crveni« su nakon početnog grča i nervoze, strpljivo gradili igru, stvorili više povoljnih prilika u prostoru protivnika, iz kojih su se »rodila« dva efektivna zgoditka čiji su egzekutori bili Jovićić i Računica, ujedno najbolji pojedinci u momčad sa Šubičevca. Vratar gostiju Ezvedj, inače reprezentativac amaterske selekcije Jugoslavije bio je na mukama, ali se istakao dobrom obranom, jednako kao i njegov kolega sa brojem jedan Peštalić na drugoj strani čija je mreža ostala netaknuta upravo zahvaljujući fantastičnim intervencijama »Šibenikova« čuvara mreže, koji iz utakmice u utakmicu iskazuje odličnu formu.

LIGAŠKI SEMAFOR

DRUGA SAVEZNA NOGOMETNA LIGA — SKUPINA ZAPAD ŠIBENIK — PROLETER 2:0 (0:0)

ŠIBENIK — Stadion »Rade Končar«. Gledalaca oko 500. Sudac: Temelkov (Titov Veles). Strjelci: Jovićić u 51. i Računica u 61. za »Šibenik«.

ŠIBENIK: Peštalić, Pauk, Čatić, Cukrov, Čapin, Mamula, Petković, Nikolić, Maretić, Računica (Bilić), Jovićić (Lorić).

TABLICA

Spartak	31	19	6	6	50:20	44
Gošk-Jug	31	16	10	5	43:26	42
Dinamo	31	17	5	9	56:34	39
Šibenik	31	16	4	11	41:29	36
Kikinda	31	15	6	10	41:33	36
Proleter	31	13	7	11	39:33	33
Iskra	31	14	5	12	43:39	33
Sparta	31	14	5	12	40:38	33
Leotar	31	14	5	12	40:38	33
Rudar	31	14	4	13	35:24	32
Borac (BL)	31	10	10	11	43:34	30
Olimpija	31	10	8	13	37:40	28
Mladost	31	8	11	12	23:35	27
Novi Sad	31	8	9	14	27:62	25
Jedinstvo	31	11	3	17	24:50	25
Kabel	31	8	8	15	37:48	24
Famos	31	7	7	17	25:42	21
Borac (T)	31	6	5	20	27:66	17

Raspored 32. kola (12. lipnja): Sparta — Olimpija, Novi Sad — Dinamo, Spartak — Šibenik, Proleter — Iskra, Mladost — Rudar, Borac (BL) — Gošk-Jug, Leotar — Borac (T), Kikinda — Jedinstvo, Famos — Kabel.
Pripremio: RADE TRAVICA

Tako je momčad trenera Milana Ribara nakon još jedne dobre igre podno Šubičevca učvrstila visoku poziciju na prvenstvenoj ljestvici i sada se s velikom dozom sigurnosti može kazati da su »crveni« već prvobeli-gaši! Jer, do kraja su ostala da se odigraju još tri kola. »Šibenik« putuje u Suboticu i Ljubljanu a u predzadnjem kolu dočekuje novosadske »kanarinke« na svom terenu. Iz tih susreta, po našem mišljenju »crvenima« će biti dovoljan i jedan osvojen bod, s obzirom na to da deveti

»Leotar«, odnosno jedanaesti »Borac«, koji još ima teoretske šanse, zaostaju za »Šibenikom« tri, odnosno šest bodova.

A ovoća vikenda na rasporedu 32. kola je susret u Subotici gdje lider »Spartak« u derbiju kola ugošćuje šibenskog drugoligaša. — Subotičani su favoriti — bodovi su im prijeko potrebni. Stoga smo mi na neki način u psihološkoj prednosti, što ćemo nastojati iskoristiti — veli pred susret protiv svog bivšeg kluba vratar »Šibenika« Mustafa Peštalić. P. P. (Snimio: M. Imamović)

SPORTSKI MOZAIK

STOP ZA TUCKA

Ivica Tucak, mladi vaterpolski reprezentativac »Solarisa« zatražio je ispisnicu od matičnog kluba. Međutim izvršni odbor šibenskog prvoligaša odbio je njegov zahtjev dok Severdija, Bilalović, Akrap i Radović mogu potražiti novu sredinu uz odgovarajuće obeštećenje.

»MLADOST« »UGASILA« VATROGASCE

Bočari »Tri bunara« i »Šponde« vode u prvenstvu Općinske lige i nakon 7. kola imaju po 10 bodova. U ovome kolu »Tri bunara« su izgubili od »Jedinstva« sa 11:13, a »Vatrogasac« od »Mladosti« 3:13. U ostalim susretima zabilježeni su očekivani rezultati.

»KNIN« I »GAJETA« NA ČELU MOKŠ-a

Nakon 10. kola Međuopćinske košarkaške lige i dalje su u vrhu prvenstvene ljestvice »Knin« i »Gajeta« sa po 18 bodova. Šibenska »Građa« je trenutačno treća sa 11 bodova.

ŠIBENIK POBJEDNIK

Nogometaši »Šibenika« pobjednici su nogometnog kupa na području sjeverne Dalmacije. Oni su u finalu pobijedili republičkog ligaša »Primorca« iz Biograda sa 5:1 (2:1). Golove za Šibenčane postigli su Rajkić 2, Pauk, Petković i Maretić. Šibenčani su se plasirali u završnicu kupa na području Dalmacije, gdje će se sastati sa republičkim ligašima »Junakom« iz Sinja i »Neretvom« iz Metkovića.

DENIS ŠUPE SE VRATIO

Vaterpolist Šibenke-Solarisa Denis Šupe vratio se s odsluženja vojnog roka. Nakon dolaska odmah se stavio na raspolaganje treneru Grgi Renji. Šupe će biti osjetno pojačanje u kvalifikacijama da Šibenčani sačuvaju status prvoligaša.

IZMEĐU JUČER I SUTRA

Naglašena klupska autonomija

SVE POČINJE OD RODITELJA, to je naslov teksta, objavljenog u »Slobodnoj Dalmaciji«, u kojemu se i navlaže da će o problemima u Teniskom klubu »Split« posebno raspraviti i Općinski savez za fizičku kulturu. Tekst neminovno nameće paralele s ovdašnjim, šibenskim prilikama. I na neminovno zaključak da je naglašena autonomija šibenskih kvalitetnih klubova dovela ulogu Općinskog SFK na sporedan kolosijek.

Zar aktualna, ne baš zavidna situacija u vaterpolskom prvoligašu ne bi, primjerice, mogla doći na dnevni red najvišeg sportskog općinskog tijela? Na Šubičevcu je atmosfera znatno zdravija, ali nagomilane financijske teškoće, također, traže raspravu izvan klupskih okvira. Dobro informirani tvrde da su sjednice klupskih tijela u »Krki« rjeđe nego natjecateljski uspjesi najstarijeg šibenskog kolektiva. Možda bi i naglašena nova (u svakom slučaju pozitivna) orijentacija Baldekina, također, trebala biti ozvaničena na razini Predsjedništva Općinskog SFK.

Nabrojih, eto, primjere bliske za koje smjelo tvrdim da ne smiju ostati na razini naglašene klupske autonomije, a njih je vjerojatno još više. Ne samo u »velikim« šibenskim sportskim kolektivima. No, »velike« valja apostrofirati posebno kako bi se izbjegla dosadna, ružna navika da se Općinskog SFK »sjete« jedino u slučajevima poput »afere Izrael« ili, kad im voda zbog loših rezultata, nestručnog rada ili nagomilanih financijskih teškoća dođe do guše.

DAVNASNJA, zajednička zamisao Općinskog saveza i SIZ-a za fizičku kulturu o osnivanju Rade zajednice za održavanje objekata neće biti ostvarena, ali su u tom smislu načinjeni krupni, u svakom slučaju korisni potezi. Pod parolom »najbolje je diti dati materijal« stadion »Rade Končar«, konačno, je predan na raspolaganje NK »Šibenik«, dok će brigu o plivalištu u Crnici, koje čekaju sanacijski radovi, zajednički voditi vaterpolisti i plivači.

Od 1. srpnja dvorana »Partizana« tretirat će se kao sportska »depadansa« sportske dvorane »Ivo Lola Ribar«, što automatski podrazumijeva bolje održavanje i racionalnije korištenje stare, tijesne dvorane.

— Konačno smo riješili i problem dvorane u Mandalini. Ona je sada vlasništvo SIZ-a za fizičku kulturu, pa ćemo je urediti za male sportove — informirao nas je Milivoj Boranić, tajnik SIZ-a za fizičku kulturu.

Stolnotenisači su već duže vrijeme »beskućnici na izdisaju«, od nemila do nedraga lutaju i zanesenjaci iz borilačkih sportova. Mandalina bi trebala biti njihova stalna luka.

NEKAD su novi sportski objekti nicali prvenstveno zanesenjaštvom i dobrovoljnim radom. SIZ-a za fizičku kulturu nije bilo u doba, kada se udarničkim »bumom« radio travnjak na Šubičevcu, sportski centar »Metalca« ili bazen u Crnici. Iz toga doba posebno pamtim i pok. Antona Baicu, jednog od stupova ondašnjeg sportskog Šibenika.

Dubrovčanin po korijenu, a Šibenčanin u duši bio je više nego uporan u nakani da se ondašnja vaterpolsko-plivačka družina s drvenog, improviziranog plivališta na Pakleni preseli na željeni moderni objekt u Crnici. Podmetnuo je svoja leđa i u doba, kada se poslije ispadanja iz Druge lige, »krojila« sudbina nogometaša »Šibenika«. Zajedno s Milom Nakićem, kasnijim vaterpolskim selektorom svakako je najzaslužniji za osnivanje Pionirske vaterpolske škole »Solarisa«, osnova za sve kasnije uspjehe šibenskog »vodenog« loptanja.

Pok. Baica je bio energičan, pomalo i nestrpljiv čovjek, koji nije bježao ni od otvorenih sukoba. Prvenstveno, zbog emocija, koje su ga nosile. Prije 12 godina nije izdržao a da za pet sati ne dojuri iz Šibenika u Rovinj kako bi prisustvovao odlučnoj drugoligaškoj utakmici »Solarisa«. Ili da dva dana kasnije pjesmom iskaze zadovoljstvo poslije prvoligaške promocije u Kranju.

Deset je godina prošlo otkako je šibenski sport, posebice vaterpolo, izgubio Antona Baicu. I neshvatljivo je da se nitko iz sadašnjeg klupskog vodstva nije potrudio da barem prigodnom riječju podsjeti na njegov doprinos prvoligaškoj »Šibenki-Solarisu«. Takvo ponašanje vaterpolskih lidera ne mogu ničim objasniti, a pogotovu opravdati. Kao što im pokojni Anton da je, kojim slučajem još živ, jamačno ne bi oprostio poteze i politiku, koja je ugrozila njegov stari, šibenski vaterpolski san.

Ivo MIKULIĆIN

Više od (takozvane) sportske rekreacije

Pustite ljude neka se zabavljaju

Da li je bilo neophodno prisustvo 110 predstavnika »Šibenikine« radne organizacije »Trgovina« s plaćenim trodnevnom boravkom u obnovljenom hotelu »Andrija« hotelsko-turističkog naselja »Solaris« i to baš u situaciji kad se oblak neizvjesnosti nadvio i nad trgovačkim dohodovnim sutra?

Sudeći po »viđenom« sportske igre radnih i inih kolektiva još su uvijek u modi — nakon aluminijade, pekarijade, po prvi put organiziranih igara za zaposlene u SIZ-ovima za zapošljavanje SR Hrvatske, održane su i igre trgovaca.

Trgovačke sportske igre, službeno nazvane SIT '88, dvanaesta smotra što je okupila 1200 sudionika iz 17 trgovačkih organizacija u Dalmaciji, tek što su minule, a već (još jednom i iznova, kao i poslije svake manifestacije sličnog sadržaja uostalom), se aktualizira pitanje: da li je trebalo i ima li smisla? Da li je bilo neophodno, recimo, prisustvo 110 predstavnika »Šibenikine« RO »Trgovina« s plaćenim trodnevnom boravkom u obnovljenom hotelu »Andrija« hotelsko-turističkog kompleksa »Solaris« i to baš u situaciji kad se oblak neizvjesnosti nadvio i nad trgovačkim dohodovnim sutra?

Ključno pitanje: »Nisu li šibenski trgovci sili SIT-a, nije li usahla njihova žeđ za vježbama kolektivnog tipa? Ili...?»

Ivan Perak, tajnik DSR »Šibenika«: — Ne bih se složio sa zagovornicima ukidanja, bolje reći našeg neprisustvovanja rekreativno-sportskoj manifestaciji kao što su Sportske igre trgovaca Dalmacije. Možda je u pitanju profesionalna deformacija, jer ja ipak isključivo radim na poslovima vezanim za uključivanjem trgovačkih radnika u što više oblika rekreativnih aktivnosti, ne sporim, ali je činjenica da su sportske igre uključene u plan i program rekreacije radnika, da dođu kao točka na »i« u određenom razdoblju

lju i najozbiljnija provjera sportsko-rekreativnih sposobnosti. Sportske igre trgovaca ne nose samo onaj atribut — sportske, riječ je ujedno o radnoj (natjecanje aranžera), zabavnoj (natjecanje pjevačkih klupa), marketinškoj i, rekao bih još, poslovnoj (obvezno organiziranje okruglog stola s nekom od aktualnih trgovačkih tema) manifestaciji. Iskreno, još uvijek ne znam čemu toliko halabuke oko učešća na sportskim igrama, ne samo u trgovačkoj djelatnosti? Time prije što se naše učešće odvija u okviru Društva za sportsku rekreaciju radnika, a financijski plan Društva, usvojen početkom kalendarske godine sadrži, između ostalog, i stavku predviđenih troškova za učešće na SIT-u. Prema tome...

Ivan Koštan, šef skladišta, 37 godina radnog staža: — A čujte, i Igre su potrebne. Jesu troškovi, jest gubitak radnog vremena, ali valja znati da i onaj trgovac što čitavo radno vrijeme provede na nogama, a u većini slučajeva radi i dvokratno, mora imati barem trenutak zadovoljstva i opuštanja. Ne mislim ode samo na sportske igre, već i na ostale sportske i rekreativne aktivnosti — na sve.

Katja Krnčević, službenik, 34 godine radnog staža: — Kad bi se mene osobno pitalo, sredstva predviđena za raznorazne sportske igre i slično usmjerila bih negdje drugdje. Valja samo pogledati kako žive pojedinci, pa i čitave kategorije radnika koje, i pored svega, još uvijek ne mogu živjeti od vlastitog rada.

Ljiljana Bilić, 11 godina radnog staža, prodavač: — Dok je ljudi, bit će i igara. Ne znam koliko bi to pripomoglo da se odjednom svi uvučemo u se, da se stisnemo poput makova zrna što kažu — ophrvani sivilom svakodnevice, ljudima je potrebno, kadikad, barem teke oduška.

Vice Grandeš, stovarišni radnik, 18 godina radnog staža: — Ajde, bogati, pustite ljude da se igraju i da se zabavljaju. Parj da bi elan za rad i učinak bili bolji da im oduzmemo i to teke mogućnosti. Mislim prije svega na ove mlade, menj je i tako svejedno. Samo još rič — ne stoji dobro samo ona firma koja svaki dinar gura u škafu radniku, postoji standard i izvan tih okvira, a to znači i zadovoljstvo.

Stana Čeko, čistačica, 21 godinu radnog staža: — Moje je da čistim, što ti ja znam o tim stvarima. Kad oni moji izađu iz kancelarije, ja samo znam da za njima treba očistiti, o drugim i ne razmišljam.

Ispada ipak da trgovci nisu sili SIT-a (i sitomanije).

Da mu Igre trgovaca dođu kao moment opuštanja i hvatanja (neophodnog) zaleta za svakodnevne poslove i radne zadatke.

Bez obzira na to što je očito da je stara dobra deviza — kruha i igara, barem u današnjim uvjetima življenja, prevladala svoje prvotno značenje i svela se samo na jedan, onaj prvi, član.

Ž. ŠARIĆ

Kinematografija

»ZAČIN IZ MAJAMIJA«

Proizvodnja: SAD

Glavne uloge: Amber Lynn, Barbara Dare

Zanr: tvrda erotika

Film se prikazuje svaki dan s početkom u 22.30 sati i ne preporuča se mladima od 16 godina.

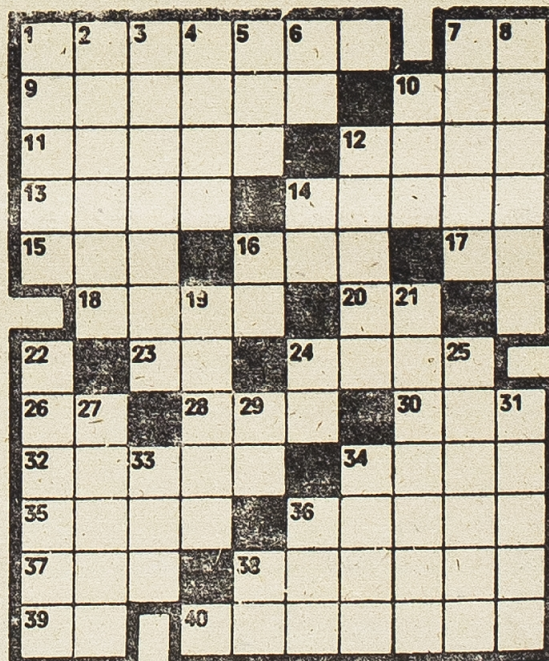
Rukometašice »Šibenke«

VODORAVNO: 1. Šibenski košarkaški prvotlač, 7. Velika sovjetska rijeka, 9. Stručnjak za građu ljudskog tijela, 10. Ime slikara Murtića, 11. Jedna slikarska tehnika (ljepljenje komadića papira, novina, tkanina i sl.), 12. Premorenost, zamor, 13. Stupa, mužar, 14. Sparina, zapara, 15. Krvoločna zvijer, 16. Većina, veći dio, 17. Bolni povik, 18. Naša rijeka, 20. Izbočina kopna u more, 23. Kem. znak za kalcij 24. Štap boga Dioniza, 26. Junački spjev, 28. Osvježavajući napitak, 30. Ženski pjevački glas, 32. Ime košarkaškog trenera Slavnića, 34. Materija, 35. Polet, zanos, 36. Mužjak jedne domaće životinje (množ.), 37. Vrsta, rodbina, 38. Izmoren, iscrpljen, 39. Kem. znak za srebro, 40. Davno vrijeme.

OKOMITO: 1. Vrsta divlje zvijeri, 2. Izum, pronalazak, 3. Derle, fakin, 4. Zemni plin, 5. Vrsta sječiva, 6. Kratica dužinske mjere, 7. Uniforma svečana odjeća, 8. Mjesto u zagorskom dijelu šibenske općine, 10. Skr. žensko ime (Emilija), 12. Zamori, 14. Zlato (fr.), 16. Kem. znak za galij, 19. Naš istaknuti društveno-politički radnik (Ivica), 21. Narodni liječnici, 22. Turističko mjesto na otoku Murteru, 24. Oznaka na čamcima iz Tije-sna, 25. Dičan, svjetskog glasa, 27. Polaganje, iznos položen na bankovni račun, 29. Krat. za »ad notam«, 31. Otpadak od drveta, tar, 33. Djelatnost, bavljenje nekim poslom, 34. Kraljevsko prestolje, 36. Marka njemačkih automobila, 38. Pogrdni povik.

J. J.

KRIŽALJKA

RJEŠENJE KRIŽALJKE

IZ PROŠLOG BROJA:

VODORAVNO: Taunus, IMT, rubin, kaur, Ital, mokri, bod, korota, uraniti, es, nj, to, odor, mito, om, t, oi, okarina, smiren, tat, makar, rola, aran, pazar, nar, porazi

Kinematografi

ŠIBENIK: američki film »Posljednji ratnikov zadatak« (do 12. VI.)
američki film »Dekolte« (od 13. do 16. VI.)
američki film »Ciklon« (od 17. do 19. VI.)
TESLA: američki film »Noćni jastrebovi« (do 13. VI.)
američki film »Šefova žena« (od 14. do 15. VI.)
francuski film »Poslije prve ljubavi« (od 16. do 17. VI.)
američki film »Istjerivači duhova« (od 18. do 20. VI.)

Dežurna ljekarna

VAROŠ, Ulica bratstva i jedinstva 32 (do 17. VI.)

Iz matičnog ureda

Rođeni

Dobili sina: Đorđe i Jasminka Kričkić, Željko i Stana Lakoš, Dane i Vlatka Maglov, Borislav i Dragica Košan.

Dobili sina: Ivan i Mirjana Vranjić, Božo i Marija Smolić, Grozdana Stijelja, Marko i Mara Pavasović.

Vjenčani

Marina Morović i Ivan Tomasić, Biljana Badža i Ratomir Ergić, Alida Jurković i Slaven Popović, Jadranka Džale i Zoran Pajić, Daša Batinica i Tonči Mikelin, Dušana Dragović i Željko Skočić, Snježana Višić i Joško Lovrić, Anita Bumbak i Dražen Donđić, Ana Antunac i Srećko Karega, Dajana Branković i Radovan Gotovac, Smiljana Jurković i Petar Perković, Jasna Lakoš i Darko Dragojević.

Umrli

Mate Antić Poluš (88), Jadranka Meštrov (40), Šime Vukov (80), Ivanica Svirčić (85), Nikica Bura (56), Darinka Jurković (81), Frane Beg (83), Ive Gulin (79), Antonije Laurić (86), Mate Iljadica (78), Ante Bego (76), Toma Jelovčić (86), Stana Gulin (89), Ante Radović (91).

DALI KRV

U Službi za transfuziju Medicinskog centra u Šibeniku dobrovoljno su dali krv: Milorad Todorović, Ivan Lamanović, Zvonko Kovač i Goran Glušac (Klub DDK Crvenog križa), Zdravko Babun (Tribun), Simo Kalik, Suzana Jokić i Ivica Srdarev (TEF), Ratko Devčić, Dražen Babić, Zoran Pamuković, Tomislav Krnčević, Josip Jerković, Vicko Slavica, Grgo Guberina i Nenad Drezga (SOUR »B. Kidrič«), Penao Jeličić i Ante Skorin (Primošten), Željko Dunkić (»Šipad«), Ivan Perković (ŽTP), Martin Zubak (SUP), Vinko Trcera, Ivan Bilan, Željko Granić, Georg Mrša, Miroslav Bastić, Alfred Sladoljev-Tumpor, Vinko Juričev, Tome Vodanov, Vjekoslav Bakmaz i Oleg Lasan (Vodice), Marinko Plenča, Alida Kalabušić, Igor Oriović, Mihalj Tot, Dražan Milovanović, Staniša Mihajlović, Željko Štrbac, Mirko Crljen i Ivan Tucak (Šibenik).

Općinska organizacija Crvenog križa zahvaljuje svim davaocima.

OOUR »DDD« VAS UPOZORAVA

Štetočine nisu bauk

RO »KOMUNALAC« OOUR »D D D« u svom turističkom programu za sezonu 1988. godinu organizirao je pružanje usluga u preventivi, kako na području ugostiteljstva i turizma, tako i u svim suvremenim domaćinstvima. Čini nam se da su te usluge prijeko potrebne vama.

Naša stručna služba, koja je stekla vrijedna iskustva u suvremenoj preventivi protiv insekata, štetnih glodavaca te baktericida, tuberkulocida, fungicida i virucida, izradila je odgovarajući vrlo efikasan način usluga, namijenjen svim organizacijama koje djeluju u turizmu i ugostiteljstvu.

Prihvaćanjem naših usluga vi ste se riješili (najkvalitetnije i najefikasnije) mnogobrojnih štetočina, koji svakodnevno ugrožavaju i vaše poštovanje, a vjerojatno uzrokuju i razne neprijatnosti kako kod gostiju tako i prilikom raznih inspekcija.

Molimo vas, budite ljubazni, pa pozovite na telefon 35-441 i time ćete riješiti sve probleme uz najefikasnija sredstva koja se u svijetu proizvode, a koja su uz stručan rad naših ekipa sasvim bezopasna za građane.

ŠTEDITE

KOD JADRANSKE
BANKE

MALI OGLASNIK

TELEFON: 25-822

TRAŽIM jednosoban namješten stan bliže centru grada. Javiti se na telefon 23-545. (256)

PROSLAVA deset godina mature zadnje gimnazijske generacije 1977/78. u subotu, 25. lipnja 1988. u hotelu »Borovnik« u Tjersnu. Susret s profesorima u 9 sati u zgradi Gimnazije. Sve ostale informacije mogu se dobiti na telefon 33-388 (lokal 43). (263)

HITNO TRAŽIM dvosoban prazan stan u bilo kojem dijelu grada. Javiti se na telefon 25-059 od 15.30 do 17 sati. (265)

KUPUJEM jednosoban stan, garsonjeru ili dio kuće u kvadraturi jednosobnog stana. Ponude pod broj 266.

PRODAJEM tri parcele kvalitetnog zemljišta u Danilu Birnju, može i pojedinačno. Telefon 22-651. (267)

PRODAJE se prizemlje i dvorište u jednokatnici ili miješanim za Zagreb i zemljište u Zlarinu. Također prodajem krznenu bundu. Informacije svakog dana na telefon 059/34-282. (268)

U ŠIBENIKU, bliže bolnici, iznajmljujem poslovni prostor, 20 metara četvornih, pogodan za frizerski salon i druge namjene, može i proširenje. Kupujem rabljeni sobni namještaj i više rabljenih kreveta. Javiti se na telefon 25-682. (269)

TRAŽIM sobu s upotrebom kupatila. Javiti se na telefon 25-822. (270)

PRODAJEM »Opel Asconu« 1983. u besprijekornom stanju, prošao 48.000 kilometara. Telefon 28-783. (271)

KUPUJEM vez u Mandalini. Nazvati na telefon 32-428. (272)

PRODAJEM kuću na Meterizama (kod veterinarske stanice). Javiti se na telefon 32-361. (273)

PRODAJEM »Golfu« i »Fiću« u dobrom stanju. Javiti se na telefon 28-918. (274)

Kretanje brodova
»Slobodne plovidbe«

EKSPORTER — u Rio Grande, MAASUSKOK — na putu za Corpus Christi, MASAUSGAR — u Jokohami, JABLANICA — u Bizerti, ŽIRJE — na putu za Montreal, BIHAC — u Gibraltaru, ŠUBICEVAC — u New Orleansu, DINARA — u Puerto Odazu, BARANJA — u Šibeniku, J. DALMATINAC — u Lagosu, S. MATAVULJ — na putu za New York, MURTER — na putu za Genovu, KOR-NAT — u Pireju, BILICE — u Londonu, SKRADIN — u Aleksandriji, VODICE — u Rotterdamu, BORUSIJA — na putu za Port Said, ZLARIN — na putu za Bajone, BIOGRAD — na putu za Aleksandriju, DRNIŠ — u Trogiru, PRIMOSTEN — u Free Townu, KRAPANJ — u Gdanjsku, PRVIC — u Antverpenu, ROGOZNICA — u Šibeniku, KRKA — na putu za Šibenik.

MIJENJAM stan površine 70 četvornih metara (trosoban komforan stan) na Njegoševom trgu, za dva manja. Informacije na telefon 22-319. (275)

IZNAJMLJUJEM trosoban stan na I. katu (postoji mogućnost poslovnog prostora). Informacije na telefon 058/565-244. (276)

PRODAJEM četverosoban komforan stan u centru Šibenika. Javiti se na telefon 29-895, od 21 sat svakog dana. (277)

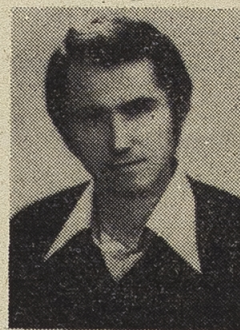
PRODAJEM gradilište s građevinskom dozvolom površine 800 četvornih metara u Podsolarskom. Telefon 059/23-275. (278)

MIJENJAM tri sobe, veliki dnevni boravak, kuhinju, posebno WC i kupatilo, veliku ostavu i dva balkona za dva manja stana. Javiti se na adresu: Primoštenska 2 (kod kafića »Fontana«), ili na telefon 34-986. (279)

IZNAJMLJUJEM ugostiteljski lokal u centru grada. Informacije na telefon 24-752 ili 25-503.

ZAHVALA

Dana 12. VI. navršava se tužnih mjesec dana od smrti našeg voljenog i nezaboravnog supruga, oca, sina i brata

DOKE BELAMARICA
dipl. ing. agronomije

Najiskrenije zahvaljujemo svim rođacima, prijateljima, susjedima i znancima koji su nam pomogli u teškim trenucima, izrazili pismenu i usmenu sućut i svojim prisustvom oduševili posljednje poštovanje isprativši ga na vječni počinak. Posebnu zahvalnost izražavamo radnom kolektivu Općinske uprave za katastar i geodetske poslove Šibenik, osoblju Internog odjela Medicinskog centra Šibenik, II.a i VII.a razredu OŠ »Rade Končar« i VII.d razredu OŠ »Maršal Tito« na toplim oproštajnim riječima, pruženju pomoći, iskrenoj brizi i sućuti u najtežim trenucima.

Zahvalna obitelj: supruga Svjetlana, kćerke Sana i Ana, majka Dragica i sestra Zoja s obitelji. (087)

TUŽNO I BOLNO SJEĆANJE

na dragog brata i ujaka

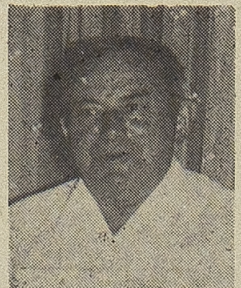

IVU PENĐERA
pok. Špire

Sestra Dragica s obitelji. (085)

U SJEĆANJE

Dana 11. lipnja navršavaju se tužni i prepuni boli dva tjedna otkako nas je napustio naš voljeni suprug, otac, brat i djed

ANTE BEGO (Keko)
pok. Jose
mesar

Vječno će u našim srcima ostati tužno sjećanje na njegovu plemenitost i dobrotu.

Tugujući: supruga Anka, kćerka Zivana, sinovi Joško i Goran, nevjestice Branka i Goranka, braća Nikola, Ivica i Jere s obiteljima, unučad Bojana, Ivana, Petra, Vedran i Jakša. (086)

Kultura i turizam

STOPIRANE ULAZNICE

Turisti koji ovoga ljeta budu pohodili Murter bit će »na svome«, barem što se tiče obilja kulturno-zabavnog života. Naime, od četvrtog srpnja pa sve do kraja kolovoza na murterskim otvorenim prostorima (ali i u sakralnim objektima, župnoj crkvi sv. Mihovila i sv. Roka) održavat će se kulturni programi — koncerti, dramske predstave, bit će folklora i zabavne glazbe, jednom riječju program je koncipiran tako da će udovoljiti svim posjetiteljima.

— Za vrijeme trajanja ovogodišnjeg murterskog kulturnog ljeta bit će izvedena 24 programa, a pored toga turisti i domaća čeljad moći će gledati i osam predstava što ćemo ih »uzeti« od »Šibenskog ljeta«. Premda je spisak gostujućih ansambala povelik, reći ću da će, primjerice, u Murteru gostovati »Histrioni«, RKUD »Kolo«, zagrebački plesni ansambl »Lado«, »Brodo-Split«, jedan revijski orkestar iz Engleske i još niz grupa i ansambala — kaže Mile Skračić, tajnik murterskog Društvenog cen-

tra, ustanove koja brine o organizaciji kulturnog i zabavnog života.

Inače, spomenuta dvadeset i četiri programa iziskuju ulog od preko 20 milijuna dinara. Ta sredstva doznat će tamošnja ugostiteljsko-turistička privreda. Priredbe će se održavati na desetak mjesta, a interesatno je naznačiti da se ulaznice neće prodavati, ulaz je, dakle, besplatan. S obzirom na to da je lanjske godine Murter zabilježio 170 tisuća noćenja (riječ je, dakako, o registriranim, jer se računa da oko dvadeset posto gostiju ljetuje »na crno«) može se kazati da će ovogodišnji posjetitelji imati ugodne večeri. Šteta je samo što u prezentiranim programima nema nastupa domaćih, murterskih ansambala — toga je minulih godina znalo biti.

Poznato je, naime, da su dramski amateri murterskog Društvenog centra godinama bili među najboljima u Hrvatskoj. Izveli su više izvrsnih predstava od kojih su na najbolji prijem nailazile scenske transplatacije koma-

M. Skračić

da domaćih spisatelja — komediju »Na rivi«, zasigurno najosebujniju i vjerojatno najbolju izvedbu murterskih dramskih amatera, napisao je ribar Ive Šikić-Balara, a »Turizam naš svakidašnji« mjesni listonoša Rato Skračić. S druge strane sve predstave, bez iznimke, režirali su domaći ljudi — Miodrag Šikić, Ive Juraga i Veljko Donđević, a scenografije su djelo samo jednog autora, marljivog i nadarenog Mile Skračića. O. R.

Dalmatinska klapska scena

Dalmacija sakrij suze

Ovo škrtlo dalmatinsko podneblje prepuno uspomena iz davnih dana i mediteranski temperamentnih osjećaja inspiriralo je prošle, pa i današnje »pivače« koji njeguju zvuk ovog kraja i daju pečat prošlom i današnjem vremenu.

Jedna od vrlo uspješnih klapa koja pjeva s onim dobro znanim mediteranskim prizvukom je i »Jadrija«. Razlog spominjanja te klape je upravo njihov treći vinil pod nazivom »Dalmacija, sakrij suze«. Slušajući naslovnu temu odmah se dobiva dojam da nam je »Jadrija« ovaj put ponudila nešto sasvim dobro i konkretno i vjerujemo da će zadovoljiti i one najpikantnije uživaocce dalmatinskog zvuka. U svakom slučaju »moderna dalmatinska pisma« nosi prizvuk ili se pomalo približava granici popularne glazbe, ali to ne dopušta prateći orkestralni sastav (mandoline, gitara), te pravodobno zorno pjevanje tenora, baritona i bas pjevača.

Skladbe »Dalmacija, sakrij suze«, »Šibenska noć« (jedna od najsvjetlijih trenutaka albuma), »Zbogom more, stari prijatelju«, ovaj put, u odnosu na prethodne materijale, djeluje znatno svježije, te određenije, vjerojatno zbog novih autora: Lakoš, Picukarić, Fiamengo. Vokalni dio je u svakom slučaju odrađen na zavidnoj razini, a tome vjerojatno u mnogo-me pridonosi i ljubav prema »pismu« kako kaže bariton Mićo Friganović: »Volim ovu pismu koja ocrtava ovaj kraj, sunce, more i sve ono dobro ovog podneblja«.

KLAPA »JADRIJA« DALMACIJO SAKRIJ SUZE

Voditelj i autor Ivo Lakoš, tenor Marjan Antunov, Iogr, Ninić (drugi tenor), Mario Kovač (bas) i Vladimir Penović (bas) otpjevali su sasvim uredno i profesionalno svoje dionice. Ostale teme poput »Nek mi se samo vrati«, »Goj se za me ružice« (vrlo profesionalno urađena), »Kum«, te »Zadnja pisma« daju pravi zvuk i ocrtavaju svu snagu klape počevši od solo do zbornog pjevanja. Prateći sastav: Srećko Veldić (mandolina), Ante Jelić (druga mandolina) Zoran Čelar (gitara) i Goran Stojić (druga gitara) odradili su svoj dio posla, može se slobodno kazati, vrlo korektno s obzirom na težinu.

Mislimo da je »Jadrija« napravila jedan vrlo dobar materijal koji će biti ugodno konzumirati u ovim toplim ljetnim dalmatinskim večerima. Skladbu »Pošalji mi kartulinu« vrijedi poslušati barem triput za redom, a da se ne izgubi gušt slušanja. B. TURICA

Susreti

Tambura u zagori

Lijepo je čuti, kad napuštamo hotele, ono »dodite nam opet«, kaže Milka Tomić, dirigent drniškog tamburaškog orkestra »Božidar Adžija«, koji je nedavno, na natjecanju u Zagrebu, dobio pehar i diplomu što ih dodjeljuje Prosvjetni sabor SR Hrvatske

Tamburaški orkestar KUD-a »Božidar Adžija« iz Drniša, postao je ugodno iznenađenje. Na smotrama i natjecanjima uvijek je u samom vrhu. Potvrdio se kao vrijednost na nivou naše Republike. »Presaditi« tamburu u našu Zagoru i pobjeđivati orkestre Slavonije, zaista je svojevrsan podvig. Orkestar je okupila, uvježbala i s njim dirigira nastavnica MILKA TOMIĆ.

Ona kaže: »Moja obitelj ima glazbenu tradiciju. Moj djed, iako u dubokoj starosti, s profesionalcima svira trubu u orkestru Rogaške

Slatine. U djetinjstvu smo često pjevali, a stric Gabriel nas je pratio svirajući brač. Sakupljala su se djeca iz susjedstva, te bismo zajedno pjevali«.

U osnovnoj školi nastavnik glazbenog odgoja joj je Ante Sladoljev koji vodi tamburaški orkestar i zbor u Siveriću. Milka je član zboru i orkestra. Ljubav prema tamburama morala se razviti.

»Poslije osnovne škole opredijelila sam se za muziku, a danas mi je to radost i zanimanje. Nakon dolaska u Drniš započela sam s malim

tamburaškim sastavom (12 tamburaša). Ubrzo se to proširuje i postaje orkestar. Opterećivala me činjenica da je tambura ravničarski instrument, a manje prisutan u Dalmaciji. Dvumila sam se, teško je bilo ići na smotre«.

Ipak, 1986. godine odlaze na republičko natjecanje, osvajaju prvo mjesto. U Osijeku 1987. godine na Jugoslavenskom festivalu osvojena je brončana plaketa. Ove godine, 14. svibnja, u Zagrebu u Glazbenom zavodu su prvi. Osvajaju pehar (prelazni) i Plaketu grada Zagreba koju dodjeljuje Prosvjetni sabor SRH.

Probe održavaju redovito. M. Tomić je ponosna radom tamburaša, ali i njihovom kulturom i dobrotom. Lijepo je čuti kad napuštaju hotele: »Dodite nam, opet!«

S. GRUBAČ

Glazba

Zanosno i šarmantno

Sada već možemo govoriti o ciklusu solističkih koncerata koje od ove godine organizira »Kultura i mi« pri Srednjoškolskom centru — Šibenik uz entuzijazam prof. Jele Brešan i Dom boraca i omladine. Ovak put vrlo zahvalnim i mnogobrojnim slušaocima pružio se poseban ugođaj — jedan privjenac, prvi solistički koncert, nama već znane učenice Muzičke škole u Šibeniku, a sada studentica I. godine Muzičke akademije u Zagrebu, Ijupke Blanke Aždajić.

Na svom putu per aspera... iznenadila nas je mladenačkim i vrlo nadahnutim šarmom sviranja, oduševljenjem i žarom, otkrivajući u jednom dahu bogatstvo svojih mogućnosti.

Njen još vrlo mlad muzički profil satkan je svim potrebnim atributima koji će joj uz daljnji ozbiljan rad omogućiti lijepo napredovanje. Pošto je to ipak njen prvi samostalan recital naglasimo posebno, uz navedeno, sposobnost koncentracije i samopouzdanje. Program sastavljen od: J. S. Bach: Preludij i fuga Cis-dur (W. K. I.), L. von Beethoven: Sonata Es-dur op. 27 br. 1, C. Debussy: Children's, Corner F. Chopin Etüda f-mol op. 25 i Scherzo h-mol op. 20, koji je imao stilske značajke baroka, klasičke, romantizma i impresionizma, mlada je studentica iskoristila da pokaže tehničku spremnost i muzikalnost. Moramo posebno istaknuti prelijepo izvedenu etüdu F. Chopina i briljantni Scherzo.

Njen debi je još jedna potvrda i afirmacija ozbiljnog pedagoškog rada Muzičke škole u Šibeniku čiji je dak bila Blanka Aždajić, kao i potvrda velikog napretka kao studenta na Muzičkoj akademiji u Zagrebu pod vršnjim profesorom, doc. Jakšom Zlatarom. Svima njima, a najviše Blanki Aždajić, hvala na lijepom ugođaju.

R. VUČIĆ

Pročitati smo za vas

NIŠTA NE PADA S NEBA

»Iz krvi i vatre i suza i pepela rođen je novi primjerak ljudske vrste, primjerak koji je u prethodnih 1800 godina bio potpuno nepoznat svijetu — Borbeni Jevrej«. Tim riječima bivši izraelski premijer Menahem Begin počinje svoja sjećanja na godine podzemnog rata (1944—1948.) koji je vodio protiv britanske uprave i arapske većine u Palestini. Tako je, uostalom, jedino i mogao biti »uskrsnut« Izrael. A tom Izraelu, njegovu rađanju i stasanju, umnogome su (recipročno broju useljenika više nego obilato!) pridonijeli i jugoslavenski Jevreji.

Jugoslavenski Jevreji u Izraelu danas su relativno mala, ali veoma cijenjena grupa. Uključili su se u sve domene života, a iz nje su potekla i tri izraelska generala: jedan je bio načelnik medicinske službe u armiji, a dvojica (pokojni David Elazar-Dado iz Sarajeva i Hajim Bar-Lev iz Zagreba) bili su načelnici generalštaba izraelske armije i to upravo u vrijeme dva velika arapsko-izraelska rata: Bar-Lev 1967, a Elazar 1973. godine. Jedan od najpopularnijih izraelskih pjevača, Jehoram Gaon, također je naše gore list, pa svjetski poznati novinar Frensis Ofner, rabin Ben Slomo Alkalaj itd.

Edicija »Izrael u verbalnom građanskom ratu«, čiji su autori Mirko Klarin i Raul Tajtelbaum (rodom iz Prizrena) jest štivo koje se čita na dušak jer svjedoči istinu o jednom narodu i ostvarenju njegova prava da u iskonskoj postojbini slobodan živi u svojoj slobodnoj državi. Knjiga »Jevrejsvo i Izrael« Vojmira M. Šobajića donosi široku lepezu tema o židovstvu i Izraelu (od nastanka jevrejsva i velikog iseljavanja iz Palestine, preko raseljenišva (dijas-pore), govori o nastanku cionističkog pokreta, svjedoči židovska stradanja kroz stoljeća i, na kraju, s mnoštvom dosad nepoznatih pojedinosti kazuju stvaranje države Izrael). Pisana sa zavidnom znanstvenom akribijom knjiga »Jevrejsvo i Izrael« zasigurno spada u red vrijednih edicija, onih koje nas dovode (i) u situaciju da se »odmaknemo« od dnevno-političkih doziranja o Izraelu, njegovoj politici, uspjesima i posrnucima. Objektivno i dobronamjerno sačinjena ova je knjiga, budi tako dopušteno naznačiti, vrstan priručnik da se upozna šire i iscrpnije povijest jevrejsva i mukotrpa historija Jevreja, koji su, budući da su među najstarijim na svijetu, dali golem doprinos napretku čovječanstva. O. R.

Ništa bez komisija

Komisije su postale naša stvarnost i naša svakodnevnica. Jedna vrsta mirovnih vijeća, »katica« za sve. Gdje god iskrasne nešto sporno, dovoljna je i natruha problematičnog, zna se, evo komisije. Imovinsko-pravni, problemi financijske naravi, poremećeni samoupravni odnosi — nema enigmi za komisiju. Uz pravobranitelja samoupravljanja, prije ili poslije, nije važno. Da li je u pitanju »intervencija« u Medicinskom centru, »Izgradnja«, Studentskom centru — također nije važno. Komisija je uvijek tu — u pravo vrijeme na pravom mjestu.

Bez komisije se nije moglo niti u pirovačkom »slučaju«, sporu između »Šibenikine« »Rivijere« i pirovačke »Pirovčanke« oko već čuvenih turističkih terena T-1 i T-2. Iako se u prvom momentu činilo da je sve u redu i na stran; »Rivijere« ustvari — u pomoć je prizvan GUP za područje Murtera i Pirovca, neosporna je činjenica da je osporene terene »Rivijera« posve uredno kupila (najočitiji dokaz je hotel »Miran«) i da su joj, prijedlogom nadležnih općinskih organa, ti tereni praktično dodijeljeni. No, činiti se je jedno, a donijeti konačnu odluku nešto drugo. Komisija će ipak imati zadnju riječ u ovom slučaju — zadatak joj je da utvrdi mogu li turističke ambicije »Rivijere« iz Šibenika ići na uštrb »Pirovčanke« iz Pirovca, bez obzira na sve navedeno.

Vjerojatno će novoformirana općinska komisija uspjeti presjeći pirovački gordijski čvor nesporazuma. I zorno pokazati kako su problemi samo trenutne naravi. Očekivati stoga da će komisija već sutra biti arbitrom u svim složenijim situacijama nije ne-realna.

Trgovi kao parkirališta

Mora li, zaboga, baš tako?

Fotografija koju donosimo zasigurno kazuje sve. Govori, hoćemo kazati, o svakodnevnim (ne)prilikama na ulicama i trgovima u povijesnoj jezgri grada. Kamioni, ne jedan već više njih, krstare ulicama tokom čitavog dana, takoreći bez zastoja. Što ih ima — tome se, naravno, ne treba čuditi, život čini (i traži) svoje: prodavaonice smještene u središtu grada moraju se »popunjavati« artiklima, ponešto treba odvesti, ima uistinu svega toga — ali nema reda! U nekim drugim primorskim gradovima, znamo to pouzdano, ljetno vrijeme opskrbljavanja trgovina u tzv. jezgrama grada obavlja se do 7 sati ujutro. I može se. Pa bi, sigurno, tako valjalo raditi i u Šibeniku. Uostalom, koliko nam je poznato nadležni organ Općinske skupštine utanačio je, prije nekoliko godina, vrijeme u kojem se vozila pripuštaju u središnje gradske ulice. Samo se toga malo tko pridržava. A stanje kakvo jest loše je, iz više razloga, od kojih onaj »što će o nama misliti strani turisti« sigurno nije potonji. Pa je doista krajnje vrijeme da se središnje gradske ulice i trgovi »oslobode« (kad im za to nije vrijeme) kamionskog prometa.

Uspješna turneja „Kola“

S vrlo uspjele turneje po Istri i Hrvatskom primorju, prošlog su se tjedna vratili članovi zbora RKUD »KOLA«. U toku devetodnevnih turneje »kolaši« su pjevali u Rijeci, Novom Vinodolskom, Opatiji, Rovinju i Rapcu, te konačno u Poreču, na završnoj večeri kulturno-glazbene manifestacije »NAS KANAT JE LIP«. U dvorani Istarske sabornice, u kojoj su se u 19. stoljeću Istrani izborili za svoj, hrvatski jezik, »Kolo« je među ostalim, pjevalo i skladbu Josipa Kaplana »Galio-tova pesen« sa solistom Miroslavom Belamarićem.

Nakon povratka u Šibenik, »kolaše« očekuje nastup na 28. jugoslavenskom festivalu djeteta, te početkom srpnja odlazak na »Jugoslovenske horske svečanosti« u Niš, gdje će »kolaši« predstavljati Hrvatsku, kao najbolji zbor naše republike u prošloj godini.

Dogradnja OŠ »Simo Matavulj«

Najveći financijski problem

Na proširenoj sjednici Savjeta OŠ »Simo Matavulj« i Odbora za izgradnju škole, koje su, među ostalima, prisustvovali i predstavnici Izvršnog vijeća, SIZ-a odgoja i usmjerenog obrazovanja, Odbora samodoprinosu i Zavoda za zaštitu spomenika kulture, razmotrena je samo jedna točka dnevnog reda — informacija o radovima u vezi s dogradnjom školske zgrade. Problema u ovom trenutku ima, a najveći su dakako financijski. Radna organizacija »Izgradnja« koja je izabrana za izvođača građevinskih radova, obavezuje se da će ih dovršiti u roku od tri mjeseca, po cijeni od 49 milijardi i 300 milijuna starih dinara, bez klizne skale, ali uz predujam od 90 posto. Ukupna investicija, međutim, procjenjuje se na 83 stave milijarde, ne računajući potrebnu opremu. U ovom trenutku nedostaje nešto više od 11 milijardi dinara. Kako ih prikupiti, konačnog odgovora zasad nema. Jedan od prijedloga je izdavanje dijela sredstava iz udružene amortizacije osnovnih škola, a računa se da bi neke novčane stavke, primjerice cijena instalacijskih radova, mogle biti nešto manje, nego što pokazuju predračuni. Inače, zasad se raspolaže sredstvima iz prethodnog samodoprinosu (27 milijardi), prispjelim kamatama (oko 10 milijardi), sredstvima od SIZ-a odgoja i usmjerenog obrazovanja (milijardu i 200 milijuna), a uskoro se očekuje i dvadesetak starih milijardi od »Šibenke« koja je kupila zgradu »Lege«. Nakon toga prišlo bi se prijavljivanju investicije, kako bi radovali mogli početi što prije. Valja napomenuti, da će »Šibenka« dati još petnaestak milijardi za kupnju opreme.

Ž.P.

ČOVJEČE, (NE)LJUTI SE

MUKA ZBOG „NEPROČIŠĆENOG“ TEKSTA

● Skupština Općine Šibenik. Komisija za društveni nadzor?

— Dobar dan.

● Uh, jedva vas pronađoh!

— Najvažniji je rezultat od svega. Inače mi radimo. Posla nikad ne fali.

● Iscrpio vas ovaj najnoviji? Ovaj vezan za utvrđivanje odgovornosti zbog preuranjenog puštanja u javnost popisa općinskih funkcionara?

— Posao kao posao. Ni lakši niti teži od ostalih.

● Možda malo delikatniji?

— Možda.

● Sve ste utvrdili?

— U skladu sa svojim ovlaštenjima i dobivenim uputstvima od strane Skupštine Općine — jesmo.

● I tko je kriv?

— Naš zadatak nije bio da utvrđujemo krivicu, već propuste u vezi s rečenim spisakom.

● I tko je propustio propust tj. pogrešni i neprovjereni popis u optičar?

— O tom — potom. O iznađenom ćemo izvijestiti delegate u Skupštini Općine Šibenik.

● »Iznađeno« je trenutno samo za »internu« upotrebu?

— Pa... da. Recimo da je tako.

● I ako slučajno štogod procuri o tima čije ste propuste utvrdili, onim koji su kumovali da »nepročišćeni« spisak dospije u odborničke ruke, a naknadno se utvrdi da ipak... Ispada da vam je najjednostavnije da sve iznađeno stavite u koverat sa naznakom »strogo pov.«, pa tko voli — nek' izvoli, neka to samo otvori i »proširi«!

— Molim? Ne razumijem! Što se zapravo htjeli reći?

● Pa to da je u svakom slučaju krivac onaj koji otvori, recimo, »strogo pov.« kovertu i sve to objelodani! Za »otvarače« i distributere nema popravkog! Za razliku od onog (ili onih) koji spravlja informaciju, primjerice?

— Još uvijek vas ne razumijem, ali nije važno.

● Slažem se. No, pođimo iz početka. Ako je za »pre-rani izlet« popisa o funkcionarima u javnost odgovorna osoba »x«, jer nije imala strpljenja da popis »pročešlja« i »frizira« prije delegatske rasprave, što je sa osobom ili pak osobama koje su nekom tj. određenom funkcionaru »zalpile etiketu«, pa makar »interno« i pod »strogo pov.«? Kome i kako one odgovaraju?

— Ništa nije gotovo prije nego li se utvrdi da je gotovo. Početne pogreške, pa i procjene, su moguće, zar ne?

● Znači li to da papir trpi sve, da je na nj moguće upisati (i to bezrazložno), kao bespravnog graditelja, jednu te istu osobu i po nekoliko puta — kao direktora firme i nosioca javne funkcije u isto vrijeme, ali to nije od značaja ukoliko služi samo za »internu« upotrebu! Bitno je samo ono što trebaju i što bi trebali vidjeti odbornici, zar ne? Ako nije u pitanju, naravno, svjesna igra »pokušaja i pogrešaka«?

— Koliko me sjećanje služi, o tome i sličnom nije bilo riječi, barem do sada. Nije li u pitanju vaš osobni »doprinos«?

● I nitko kriv — po vama?

— O onom što smo iznašli i utvrdili bit će na vrijeme upoznate nadležne, u prvom redu odborničke, strukture. Nije niti moje da pačim u, kako vi rekoste, krivce. Ali znat će se i ti, bez brige.

... Eto, to me baš veseli. Samo pod uvjetom da se sve to »ne rastovari« na »pokretača stvari«, Čelara osobno!

VELIzar

ŠIBENSKI LIST

Osnivač Općinska konferencija SSRN Šibenik; Izdaje INFORMATIVNI CENTAR; v. d. direktora Kornelija DAMJANIĆ; PREDSEDNIK Savjeta Informativnog centra Kažimir BELAMARIĆ; Glavni i odgovorni urednik Đuro BEČIR; Tehnički urednik Stjepan BARANOVIĆ; Uređuje redakcijski kolegij; List izlazi subotom; Adrese: INFORMATIVNI CENTAR ŠIBENIK, Ulica B. Petranovića 3; Telefon (centrala) 25-822 i 25-606; Direktor: 29-480; Rukopisi se ne vraćaju; PRETPLATA na list za SFRJ za tri mjeseca 3.900 za pola godine 7.800 i za godinu 15.600 dinara; za inozemstvo dvostruko; Žiro-račun 34600-603-976 kod SDK Šibenik; Tiskao ŠRO »štampa« Šibenik; Rješenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH, broj 2829/1-1978. »Šibenski list« oslobođen je osnovnog poreza na promet